

SỰ XÂM CHIẾM HOA KỲ

...ý định của Chúa cho những việc nào đó xảy ra vào những thời điểm. Chúng tôi đã đến Denver, mới đây, và trở về. Tôi nghĩ rằng tôi muốn báo cáo về buổi nhóm: Đó là một trong những buổi nhóm tốt đẹp nhất mà tôi đã có trong nhiều năm. Chúng tôi đã có một khoảng thời gian tuyệt vời. Khoảng hơn hai nghìn người đã dâng tấm lòng của họ cho Đấng Christ, ngoài những người đã nhận phép báp têm của Đức Thánh Linh, bên cạnh những dấu kỳ và phép lạ tuyệt vời mà Đức Chúa Jêsus yêu dấu của chúng ta đã làm ở giữa những người ở đó tại Denver. Chúng tôi đã có một sự tuôn đổ diệu kỳ, và một sự đến với nhau tuyệt vời của nhiều người. Chúng tôi đã bắt đầu với khoảng năm nghìn, để bắt đầu. Và chúng tôi đã tổ chức tại Vườn Mammoth. Và vào đêm thứ ba, ở đó không còn chỗ nào cho nhiều người đứng. Đã có một khoảng thời gian tuyệt vời như vậy, trong năm đêm.

2 Chúng tôi rời khỏi đó, để đến Canada, con trai tôi và tôi. Và chúng tôi lên núi, và gặp một cơn bão tuyết. Tôi đoán anh chị em đã nghe về nó qua đài phát thanh. Và khoảng một trăm tám mươi tám người đã bỏ mạng trong bão tuyết đó. Và chúng tôi đã bị mắc kẹt trong một chiếc xe trượt tuyết trong—trong—trong vài ngày, ở trên núi. Và buổi nhóm của chúng tôi bị bỏ qua, và chúng tôi đã, trở về nhà bây giờ, trước khi chúng tôi rời đi lần nữa. Cho nên chúng ta tin rằng mọi điều đó có thể là ý muốn của Đức Chúa Trời, sẽ có một—một buổi nhóm tốt hơn, và điều gì khác. Ngài đã sắp xếp điều gì đó cho chúng ta mà chúng ta không biết.

3 Chúng ta bước đi trong một thế giới tối tăm, nhưng không phải trong bóng tối. Chúng ta chỉ đi theo, khi Ánh sáng đi, thì chúng ta đi theo Ánh sáng.

4 Và Cha Thiên Thượng chúng ta có lẽ có điều gì đó mà chúng ta không biết về. Có thể là có một số nguy hiểm nào đó đang đặt ở trên đó. Hay là, một lần nữa, Ngài có thể đang làm việc trên một người nào đó để mang đến. Anh em biết đấy, Đức Chúa Trời có thể chỉ tiếp tục làm việc trên một người như thế; Ngài thay đổi

cả đất nước chỉ vì một người đó, để đem họ vào. Và vì vậy chúng ta biết tất cả chỉ vì sự vinh hiển tốt đẹp của Đức Chúa Trời. Và chúng ta cảm ơn Ngài vì điều đó, và vì sự bảo vệ chúng ta. Và có nhiều, chúng ta...

5 Billy và tôi đã giúp kéo họ lên, dọc đường và những thứ như thế, của những người bị tai nạn và mọi thứ. Nhưng chúng tôi đã vượt qua mà không gặp rắc rối gì. Chúng tôi đi ra khỏi con đường đó ngay lập tức, nhưng điều đó xảy ra chỉ vài phút. Và một người nào đó ở trên đó, trong một trang trại xuống và kéo chúng tôi ra bằng một chiếc máy cày. Thật trơn trượt; nó rất trơn.

6 Và đó là một trong những thứ mà họ đã không có...không thể, những người lâu năm không thể nhớ mình đã từng có một cơn bão như thế, trong đất nước ấy, vào thời gian đó, ở Roundup, Montana. Và chúng tôi đã...Chúng ta biết rằng bất cứ điều gì thực sự nổi bật như thế, Chúa chúng ta đã có bàn tay của Ngài ở đâu đó. Đó là vì mục đích nào đó, vì—vì lợi ích của chúng ta. Vì sự tốt đẹp của chúng ta, đó là những gì nó đã xảy ra.

7 Và vì vậy tôi gọi cho Anh Neville, sau khi tôi quay về, và tôi nói, “Tôi sẽ ở nhà vào Chúa nhật. Và—và nếu anh muốn, thì tôi xuống và có thể có lớp học Trường Chúa nhật, ò, được lắm.” Và tôi nói, “Thế thì tôi sẽ...và tôi sẽ rất vui được đến.”

8 Anh ấy nói, “Ồ, chắc chắn rồi, Anh Bill.” Nói, “Chúng tôi luôn luôn rất vui mừng được anh đến,” với một tấm lòng rộng mở tuyệt vời và chào mừng, như thế. Và rồi đưa lên chương trình phát thanh của anh ấy, ngày hôm qua. Vì vậy chúng ta cảm ơn tất cả những điều này.

9 Và sáng nay, bây giờ, là Ngày của Mẹ. Phần lớn dân sự, anh chị em sẽ nghe những bài giảng Ngày Mẹ khắp mọi nơi, và nhiều người nói về mẹ, mà tôi nghĩ là tuyệt vời. Hãy để điều đó lại cho phần còn lại của buổi nhóm.

10 Sáng nay tôi đã thông báo, rằng, một—một chủ đề về *Sự Xâm Chiếm Hoa Kỳ*, mà tôi muốn nói đến. Mà, anh em có thể đã nghe chương trình phát thanh của mình, và anh em sẽ nghe rất nhiều về chúng hôm nay. Và có lẽ, sẽ có bài giảng về Ngày của Mẹ, trong

các buổi nhóm tối nay. Và vì thế tôi nghĩ, sáng nay, tôi sẽ thông báo, “sự—sự xâm chiếm.”

11 Tôi đã nói về nó ở Denver, ở đây, không chính xác từ cách tiếp cận mà tôi muốn đưa ra nó sáng nay, nếu Chúa muốn. Và, nó, đã có một khoảng thời gian tuyệt vời với nó. Chúa đã thật sự ban phước trong một đường lối tuyệt vời. Hầu như nó đôi khi mang lại cho chúng ta một...

12 Đôi khi, anh em phải bị sửng sốt chỉ một chút, để nhận biết tất cả về nó là gì, phải không? Và chúng ta cầu nguyện để Đức Chúa Trời sẽ làm điều đó.

13 Và, nhân tiện, ở trên đó, khi chúng tôi vượt qua...Hội Thương Gia của Denver là những người đã tài trợ cho buổi nhóm, và đó là một nhà tài trợ hơi khác so với tôi đã từng có trước đây.

14 Và thông thường, các mục sư truyền đạo, khi họ tài trợ cho buổi nhóm, anh em sẽ nói...“Anh đã thông báo điều đó chứ?” “Vâng, với hội thánh.” Hầu như là thế. Đó là những người chần bầy; họ muốn bầy của mình biết về nó. Đó chỉ là một từ tốt đẹp. Đó là việc của họ.

15 Nhưng Hội Thương Gia thì khác một chút. Họ muốn thế giới biết về nó, vì vậy họ chỉ tung ra quảng cáo trị giá khoảng ba hoặc bốn nghìn đô la trên tất cả các xe chở khách công cộng, xe tắc-xi, tất cả các cái chắn của xe hơi, và ở khắp mọi nơi. Chúng tôi đã có một thời gian tuyệt vời.

16 Sau khi buổi nhóm chấm dứt, họ gọi tôi sang một bên, nói, “Anh Branham, bây giờ anh cần chúng tôi làm gì? Chúng tôi nợ anh gì đây?”

17 Tôi nói, “Ồ, tất nhiên, không có gì.” Tôi nói, “Các anh không nợ tôi gì cả.” Tôi nói, “Anh, có thể thanh toán hóa đơn khách sạn, dưới đây cho tôi, nếu anh muốn.”

18 “Ồ, chúng tôi muốn làm điều gì đó cho anh.” Và họ không muốn...Tôi không muốn nhận điều gì từ họ.

19 Vì vậy người quản lý đã gọi họ ra. Anh ấy nói, “Tôi tin rằng anh ấy hầu như thích săn bắn và câu cá, phải không?”

Anh ấy nói, “Vâng.”

20 Vì vậy một trong những doanh nhân có một trang trại ở đó, và anh ấy nói, “Tôi sẽ chỉ làm cho anh ấy một món quà về điều đó.”

21 Thế đấy, Ông Moore đi lên để xem việc ấy. Ông phải quay trở lại khoảng ba mươi lăm dặm, bằng ngựa. Tôi nói... Ông Moore nói, “Tôi muốn thấy Chị Branham ngồi trên ngựa, đi trở lên đó.” Vậy ông ấy, họ, và...

22 Tuy nhiên, mặc dầu, sau đó, họ đã đến một nơi ở trọ tại Silver Plume, Colorado. Điều này được cho là ở trên phía bên này bây giờ. Và họ đã mua một trang trại nhỏ ở đó, và cất một ngôi nhà năm phòng trên đó cho tôi bây giờ để... tại Silver Plume, Colorado, ở ngay trung tâm của những ngọn núi. Vì thế, hồi các anh em đánh cá, tôi nghĩ thật là thì giờ tuyệt vời, vì nó sẽ là một nơi lý tưởng để thư giãn, và khi sau những buổi nhóm cùng những việc khác, nếu Chúa cho phép. Điều đó tùy thuộc Ngài, anh em thấy đấy.

23 Bây giờ tôi muốn anh em tập trung sự chú ý của chúng ta đến Lời. Và tôi thật sự yêu Lời, Lời hằng sống của Đức Chúa Trời. Đó là, bên trong Lời là Sự Sống. Vậy thì, “Lời, vẫn tự, làm cho chết, nhưng Thánh Linh mới ban cho Sự Sống.” Và Sự Sống ở trong Lời, bởi vì đó là Lời của Đức Chúa Trời. Sự Sống nằm trong Lời của Nó.

Gióng như nếu tôi đã nói với anh em, “Tôi cho anh em...”

24 Anh em nói, “Sáng nay, tôi đói, Anh Branham à. Anh sẽ cho tôi năm đô chứ?”

25 Tôi sẽ nói, “Tôi sẽ.” Bây giờ, có thật nhiều sự sống trong đó giống như trong lời hứa của tôi.

26 Đó cũng là cách của Đức Chúa Trời. Khi Đức Chúa Trời hứa bất cứ điều gì, thì những gì Đức Chúa Trời có, của Ngài... Ngài phải ở trong Lời của Ngài. Hiểu không? Lời này thì xứng đáng không...Lời này giống hệt như Đức Chúa Trời. Đó là Đức Chúa Trời.

27 Lời nói của anh em chính là con người anh em. Nó là sự trói buộc của anh em; chúng ta thường hay nói vậy. Điều trói buộc của anh em là lời nói của anh em. Nếu chúng ta không thể nhận

lấy lời của anh em, thì tôi không thể có sự tin cậy. Nhưng nếu tôi có thể nhận lấy lời anh em về bất cứ điều gì, thế thì đó là một người đáng tôn trọng.

28 Và Kinh Thánh nói, “Ban đầu đã có Lời, và Lời ở cùng Đức Chúa Trời, và Lời là Đức Chúa Trời.” Hiểu không? Hiểu không? “Và Lời đã trở nên xác thịt và ở giữa chúng ta.”

29 Nếu chúng ta nghĩ, đây, chính trái đất mà chúng ta đang sống, sáng nay, là Lời của Đức Chúa Trời. Cây đó là Lời Đức Chúa Trời. Và anh em, thân thể của anh em, là Lời của Đức Chúa Trời. Đức Chúa Trời đã phán nó hình thành như thế, tạo nó ra từ hư không; mà không có gì.

30 Anh em có bao giờ để ý đến cuộc sống của con người, nó đến từ đâu không? Một tế bào nhỏ, rất nhỏ đến nỗi mắt thường con người không thể thấy nó được; chỉ qua một cái kính vĩ đại, rất mạnh. Và ra từ đó một người đàn ông nặng một trăm năm mươi, hai trăm pao. Nó đến từ đâu? Hiểu không? Đức Chúa Trời chỉ phán điều đó, và nó chỉ bắt đầu, phát triển, bởi tự nhiên, và ở đó nó được tạo ra thật chính xác. Ngài đã phán mọi cây, mọi thứ, được hình thành. Và thật là một điều lạ lùng, tuyệt vời, sáng nay, để xem xét Lời Đức Chúa Trời.

31 Bây giờ, điều này, sáng nay, trong Cựu Ước, lật sang sách Sử Ký. Tôi chỉ hơi bối rối một chút thôi... Trong khi bây giờ anh em đang lật qua Sử Ký, chương thứ 18. Chỉ hơi mệt một chút. Nhưng nếu Chúa muốn...

32 Tôi không chắc; chúng ta sẽ biết nhiều hơn vào tối thứ Tư. Nếu ý Chúa, và hội thánh cảm thấy được dẫn dắt cách đó, tôi muốn có buổi nhóm vào thứ Tư, thứ Năm, thứ Sáu, thứ Bảy, và Chúa nhật, như một buổi nhóm phục hưng ở đây, hoàn toàn là sự dạy dỗ phục hưng từ Lời. [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Thứ Tư, thứ Năm, thứ Sáu, thứ Bảy, và Chúa nhật, chỉ dạy dỗ về Lời; không phải những buổi nhóm chữa lành, nhưng giảng dạy. Có thể Chúa sẽ dẫn chúng ta đi theo cách đó. Và rồi chúng ta... Tôi thực sự ưa thích được ở với anh em và có sự thông công chung quanh Lời với anh em. Cảm ơn anh em, rất nhiều, vì tiếng “a-men” tốt đẹp, tuyệt vời đó.

³³ Bây giờ, trong chương thứ 18 của Sử Ký, và bắt đầu với câu 12, chúng ta muốn dựa trên ý tưởng của mình, chỉ một lát về chủ đề quan trọng của ngày nay. Sử ký Nhất...Hay là, Sử ký Nhì, tôi xin lỗi. Sử ký Nhì 18:12, chúng ta sẽ đọc một phần của nó ở đây, và xem điều gì mà Chúa chúng ta sẽ cho chúng ta biết.

Và sứ giả đã đi đòi Mi-chê nói với người, rằng, Này, những lời của các tiên tri đều đồng thanh báo cáo sự lạnh cho vua; Vậy tôi cầu xin ông, cũng hãy lấy lời như lời của họ, mà báo cáo điều lành.

Và Mi-chê đáp rằng, Nguyện CHÚA hằng sống, hể sự gì Đức Chúa Trời ta sẽ phán dặn, thì ta sẽ nói cho.

Và khi người đã đến cùng vua, vua bèn hỏi người, Hỡi Mi-chê, chúng ta có nên đi lên hãm đánh Ra-mốt tại Ga-la-át, hay là chúng ta chẳng nên đi? Và người đáp, Hãy đi lên, và vua sẽ được thắng, và chúng nó sẽ bị phó vào tay vua.

³⁴ Bây giờ, để làm cơ sở cho ý tưởng của chúng ta trong chốc lát; chỉ một lời với Ngài một lần nữa, về điều này.

³⁵ Kính lạy Cha Thiên Thượng của chúng con, với tấm lòng biết ơn chúng con đến gần Ngài ngay giờ này, thay mặt cho những linh hồn lạc mất, thay mặt cho những người có nhu cầu, thay mặt cho hội thánh. Rằng, chúng con cầu nguyện, xin Đức Thánh Linh nhanh chóng đi vào Lời giờ này. Đem Nó ngay vào mọi tấm lòng đang cần ở đây. Và khi Ngài ban phát Sứ điệp của Ngài về quyền năng của Lời vào trong lòng, xin cho hết thảy chúng ta có thể thịnh vượng nhờ Lời ấy, sáng nay; đi, và rời khỏi đèn tạm, vui mừng ngợi khen Đức Chúa Trời, nói rằng, “Lòng chúng ta nóng nảy trong chúng ta bởi vì sự Hiện diện của Ngài.” Chúng con cầu xin như Danh Ngài. A-men.

³⁶ Cảnh tượng của chúng ta, sáng nay, dựa trên một bi kịch. Và Cựu Ước, đối với tôi, luôn luôn là một cái bóng hoặc một—hoặc một sự báo trước của Tân Ước. Nhiều lần, ai đó đã nói, “Anh Branham, tại sao anh luôn lấy Cựu Ước? Gần như luôn luôn, lấy một phân đoạn, anh sẽ trở lại với Cựu Ước.” Tôi làm thế bởi vì tôi thích hình bóng học. Tôi thích...

³⁷ Học vấn của tôi rất hạn chế, như tất cả đều biết. Và cách duy nhất mà tôi biết là ở đâu đó gần đúng, là xem mô hình đã có là gì, để nhìn ra bản thiết kế và thấy nó là gì. Và sau đó tôi biết những gì *điều đó* đã có sẽ là điều gì đó tương tự với những gì *điều này* hiện có ở đây, bởi vì nó chỉ là cái bóng của nó. Và tôi luôn luôn nhìn lại Cựu Ước để thấy những gì dân Y-sơ-ra-ên đã làm, thấy hình phạt của tội lỗi là gì, xem công lý của các tiên tri là gì, xem tất cả những điều đó là gì; và sau đó tôi sẽ có một ý tưởng *điều này* là gì ở đây, mà đã báo trước những gì sẽ xảy ra trong phần kết thúc tác động đến mọi người mọi nơi lúc cuối cùng.

³⁸ Trong suốt thời gian này, đã có một điều vĩ đại xảy ra với dân Y-sơ-ra-ên. Nó đã ở trong sự tối tăm lúc nửa đêm của nó.

³⁹ Trong Cựu Ước, ý Chúa, có thể trong các buổi nhóm sắp tới, tôi muốn trình bày Bảy Thời đại Hội thánh làm hình bóng từ trong Cựu Ước. Làm thế nào họ đã bắt đầu hoàn toàn chính xác như lúc—lúc ban đầu của Thời đại Hội thánh của hội thánh dân Ngoại, và trải qua một thời kỳ đen tối tương tự, và bước vào thời kỳ đầy vinh hiển của Ngũ Tuần, vào sự giáng lâm của Đức Thánh Linh vào thời kỳ hội thánh đầu tiên của...sự phân chia thời đại người Do-thái. Sau đó trải qua thời đại khác của hội thánh dân Ngoại, qua thời kỳ tối tăm, và rồi đi ra trở lại vào Thiên hi niên, ở lúc cuối cùng.

⁴⁰ Bây giờ, vào những thế kỷ giữa ở đó, làm thế nào vị vua vĩ đại A-háp này đã lên nắm quyền như thế nào. Và ông ta đã dựa vào danh tiếng của các vị vua Y-sơ-ra-ên khác, đó là một...A-háp, bản thân ông, là một loại—một tín đồ nửa vời. Tôi thường gọi ông ấy theo cách đó, bởi vì ông đã lúc thì ở phía bên *này* của hàng rào, lúc thì ở phía bên *kia* của hàng rào.

⁴¹ Anh em sẽ không bao giờ biết mình phải đứng ở đâu, một người đàn ông không kiên định như thế. Hay là, một người xưng nhận là Cơ-đốc nhân, mà không kiên định, anh em không biết làm gì về người đó. Ngày nay họ là một Cơ đốc nhân; ngày mai anh em không biết họ đang ở đâu. Trong hội thánh ngày nay, họ đang vui mừng và hát xướng ngợi khen Đức Chúa Trời; và ngày mai, đi ra ngoài uống rượu, vui đùa với người khác, chạy loanh quanh. Thế thì loại người đó khó làm gì được bất cứ việc gì.

42 Tôi nhớ, khi còn bé, chúng tôi đã từng có một—một con ngựa già, mà nó thường xuyên nhảy qua hàng rào. Và tôi đoán nhiều người trong số đàn ông các anh, ở độ tuổi của tôi, muốn biết trở lại những ngày cỡi ngựa, những ngày đi xe ngựa. Tôi đã cỡi ngựa rất nhiều lần, ngay xuống con phố này ở đây, cỡi một con ngựa và xe ngựa. Tôi hiện nay bốn mươi lăm tuổi. Vì vậy, họ...Tôi nhớ, con ngựa già này, chúng tôi sẽ đeo một cái ách vào cổ nó, giống như anh em đặt trên một con bò, để giữ nó không nhảy qua hàng rào. Và nó sẽ nhảy, dù sao đi nữa. Và nó sẽ đeo cái ách đó và chạy quanh, và đại loại như vậy. Nó đã vượt qua cổng rào. Và ngày nọ, những gì nó...

43 Tôi tự hỏi điều gì đang thu hút con ngựa già đó. Và có một chỗ trũng lớn lún sâu ở dưới đó. Bấy giờ, nó đang đứng trong cỏ linh năng, ồ, cao, nhưng nó muốn có...Có một số lá cỏ của vườn cây ăn quả trong chỗ trũng sâu đó. Và nó nhảy qua cánh cổng đó để vào chỗ trũng kia nơi tất cả những dây thép gai và thủy tinh, nơi mà chúng ta đã...đổ rác của—của chúng ta, và đi vào đó để ăn đầy mồm vài miếng cỏ vườn đó. Và chúng tôi phải kiếm thêm vài con ngựa và kéo nó ra khỏi hố sụt đó. Khi nó vào đến đó, nó bị treo lên. Và khi nó đứng ngoài đó, nó run rẩy và chảy máu, và—và nó thật thảm thương, chỉ ăn đầy miệng một, hay hai ngoặm cỏ vườn, trong khi nó đang đứng trong cỏ linh năng, hầu như mọc cao lên tới đầu gối nó.

44 Tôi thường nghĩ về bức tranh đó. “Con đường kẻ phạm tội lấy làm khốn cực thay.” Nó thực sự không muốn ở yên lặng nơi nó đang ăn và có một thời gian tuyệt vời, nhưng mà...nó phải nhảy qua hàng rào và bị thương đầy mình và bị rách da như thế, chỉ để có được một miếng cỏ—cỏ của loại khác nào đó. Bây giờ, đó gần như là cách mọi người làm, đó là nhảy qua hàng rào đồng cỏ của Đức Chúa Trời. Anh em chẳng tin điều đó sao? Đi ra ngoài, đi ra hôm nay; đi vào. Ở trong hội thánh, đang có thì giờ tuyệt vời; rồi, ngày mai, bán rẻ hết vì điều gì đó giống như thế. Điều đó làm cho nó rất đau đớn.

45 A-háp ít nhiều là kiểu người đó. Gió thổi hướng nào, A-háp quay sang hướng ấy, nếu nó ở về phía *này* hay phía *kia*. Hôn nhân của ông khiến ông lẫn lộn hết thảy, với một người đàn bà nhỏ bé

là một công chúa tầm thường, con gái của một vua, một Giê-sa-bên. Nhìn trông rất đẹp, một người nữ rất xinh đẹp, nhưng trong lòng bà lại xấu xa độc ác. Và bà là một người sùng bái thần tượng, và bà đã khiến cả Y-sơ-ra-ên...

46 Bây giờ, tôi thực sự muốn chạm đến một điểm ở đó như thế nào chỉ trong vài phút, như nó vốn có, trong việc đi sâu vào cốt lõi của vấn đề này về tình mẫu tử, hãy xem, ở đó. Và khi một người đàn ông bắt đầu kết hôn; kiểu của cô gái, người nữ mà người ấy...Còn có nhiều điều hơn là chỉ nhìn xem vẻ đẹp. Anh em phải tìm được người nào đó, cả linh hồn và thể xác kết hợp với nhau; người nào đó thật sự sẽ là bạn và bạn thân của anh em, mà sẽ chung thủy với anh em qua mọi khó khăn.

47 Vậy thì, nhưng, A-háp, ông thực sự sa ngã vì bà ta đẹp, tôi cho là vậy, và kết hôn. Không thể là điều gì khác về bà, bởi vì, bà là con người độc ác. Và bà qua ở đó. Và rồi, dĩ nhiên, bị trói buộc với bà như thế, và yêu bà, ồ, ông đã khiến cả dân Y-sơ-ra-ên phạm tội và chống lại Đức Chúa Trời, và phá bỏ các bàn thờ của Đức Chúa Trời; dựng các bàn thờ của Ba-anh. Và họ đã thờ lạy Ba-anh trên khắp đất nước Y-sơ-ra-ên, vào thời đó.

48 Vợ ông đã khiến cho Na-bốt công bình...Nhiều anh em đã đọc về ông. Cách mà ông đã lấy khu vườn của người ấy, bằng cách gian dối; thề, dối trá, và có những nhân chứng giả chống lại người đó. Bởi vì, bà muốn làm một điều gì đó cho chồng mình; và giết một người công chính, để có được một khu vườn mà nối liền với đất của cung điện.

49 Tất cả điều này, Đức Chúa Trời đã nhìn xuống. Vì vậy đáng tiên tri, Ê-li, là một tôi tớ vĩ đại, quyền năng của Chúa, đã nói tiên tri và nói với Giê-sa-bên những gì sẽ xảy đến với bà. Và người nói A-háp rằng những con chó sẽ liếm máu của chính ông. Vậy thì, khi Đức Chúa Trời đã nói điều gì...Dĩ nhiên, thời của họ, Lời trực tiếp của Đức Chúa Trời đến qua nhà tiên tri.

50 “Đức Chúa Trời đã nhiều lần và nhiều cách phán cùng tổ phụ chúng ta qua các đấng tiên tri, trong những ngày sau rốt này qua Con Ngài, là Chúa Cứu Thế Jêsus.”

⁵¹ Vì thế, *Đây* là Lời. Và nếu bất cứ điều nào trái ngược với *Điều đó*, hãy để mặc nó. Hiểu không? Bây giờ, thứ đến, Ngài phán ngày nay qua đấng tiên tri, tiên kiến, và vân vân. Nhưng trước hết là *Đây*, Lời. Bây giờ...

⁵² Và A-háp đã làm điều độc ác này. Và ông đã ăn ở như vậy; Đức Chúa Trời ban phước cho dân sự trong nhiều năm. Và, cuối cùng, Giô-sa-phát là vua Giu-đa, trong khi A-háp là vua Y-sơ-ra-ên.

⁵³ Và, thế thì, Giô-sa-phát là một người công chính. Ông là con trai của A-sa. A-sa là một—một người công bình, và ông đã lật đổ hết thầy bần thờ của—của các thần tượng; dựng lên các bàn thờ của Đức Giê-hô-va. Và họ đang có một—một sự phục hưng, như nó đã xảy ra trong xứ Giu-đa.

⁵⁴ Và sau đó một thời gian, Giô-sa-phát, hay đúng hơn là A-háp, phái đến, và ông tìm thấy một mảnh đất khác, ở Sy-ri, mà ông nghĩ nó thuộc về mình, ông nghĩ mình có thể đi chiếm lấy. Vì vậy ông đã đề nghị điều này với Giô-sa-phát đến và làm đồng minh với ông.

⁵⁵ Và, tất nhiên, có một mối nguy hiểm lớn lúc này, hãy xem, khi họ nhìn thấy đại vương này, A-háp, ở dưới đó, và họ đã thấy người vĩ đại này ở trên này, Giô-sa-phát; một trong họ, một người thì hâm hăm; người kia, một người đầy dẫy Thánh Linh. Hãy xem cách anh em lập đồng minh của anh em như thế nào. Hãy xem những gì anh em đang làm, cách mà anh em đã mang ách chung với người chẳng tin như thế nào. Hãy giữ chính mình anh em trong sạch, đặc biệt trong ngày chúng ta đang sống.

⁵⁶ Tôi tin, thưa hội thánh, không có một bóng dáng của sự nghi ngờ, điều này thiêu đốt lòng tôi. Đó là lý do tôi đang trông mong trong năm đêm này, sớm thôi; để một lần nữa, trước khi điều đó xảy ra, đưa ra cho hội thánh này một sự tháo gỡ triệt để, qua Kinh Thánh.

⁵⁷ Chúng ta đang sống bóng tối của thời điểm đó. Nó có thể xảy ra bất cứ lúc nào. Khi chúng ta thấy những thời kỳ này đến vì những điều xảy ra; chính sự độc ác của kẻ thù, chính những quyền lực. Chúng ta nhìn vào những trận bão tuyết này và mọi việc đang xảy ra, tất cả những bệnh dịch hạch này, mọi điều

khác. Đó là tất cả đã gây ra bởi những sự gián đoạn, của sự đốt cháy những quả bom này và những việc khác. Họ đang làm cho mọi thứ lẫn lộn tất cả ở đây. Và họ đang lẫn lộn loanh quanh trong phòng thí nghiệm lớn của Đức Chúa Trời, để ứng nghiệm Lời Ngài. Nó sẽ xảy ra.

58 Vì thế, “con người của tội lỗi” trỗi dậy, quyền lực, thật gian dối. Chao ôi. Tôi nghe một mục sư sáng nay, một người đầy dẫy Đức Thánh Linh, nói chuyện dấu hiệu của con thú và nói rằng anti-christ là nước Nga. Thật là một sai lầm. Ủ-m. Nước Nga chẳng có liên quan gì với nó. Không, thưa quý vị. Điều đó phù hợp với Kinh Thánh. Bây giờ, nhưng lưu ý trong thời điểm tuyệt vời này mà chúng ta đang sống, một sự cảnh báo.

59 Vậy thì, Giô-sa-phát này, hầu như cảm thấy tốt đẹp bởi vì đại vương A-háp của Y-sơ-ra-ên đã nói, “Hãy đến, thăm ta.” Và ông đã đi xuống đó. Và họ bắt bò và chiên, và vân vân, làm của lễ. Suốt mọi lúc, trong lòng A-háp dưới đó, ông là kẻ lừa dối, vì ông không tôn thờ điều đó...hoặc dâng những con chiên và những thứ đó với tấm lòng chân thật, bởi vì, xét cho cùng, ông nghiêng về tôn giáo của vợ ông nhiều hơn.

60 Và để ý, giống như A-háp kết hôn với Giê-sa-bên trong thời đại đen tối vĩ đại đó của Y-sơ-ra-ên, ông đã đưa việc thờ hình tượng vào Y-sơ-ra-ên, một kiểu rất giống ngày nay. Ngay ở trong thời đại tăm tối; khi chúng ta đi ra qua thời đại các sứ đồ đầu tiên, thời kỳ thứ hai, thứ ba, bước vào thời kỳ đen tối, một ngàn năm trăm năm. Giống như A-háp kết hôn với Giê-sa-bên và mang việc thờ hình tượng vào Y-sơ-ra-ên, thì hội thánh Đức Thánh Linh cũng kết hôn với những học thuyết, và đưa việc thờ hình tượng trở lại, và ngày nay nó là một hình thức của Cơ-đốc giáo. Hiểu không? Thấy đó, thật rất tối tăm. Và bây giờ nó tiếp tục di chuyển xuống, mỗi ngày; mỗi thời đại hội thánh sau này đi đến cùng một chỗ giống nhau đến đỉnh điểm lớn, đến khi tình trạng hâm hâm đến, Thời đại Hội thánh Lao-đi-xê hâm hâm.Ồ, chúng ta đang sống trong một thời thật kinh khủng.

61 Hãy lắng nghe. Tôi muốn thú nhận ngay tại đây, trước khi tôi đi xa hơn. Tôi là một thầy giảng điển hình thuở xưa đang ước mong thấy lại những ngày xưa cũ. Tôi đã nhìn thấy rất nhiều

sự mạo danh này, Hollywood làm hào nhoáng Phúc âm, cho đến nỗi tôi phát ốm và mệt mỏi vì điều đó. Vâng, thưa quý vị. Tôi muốn thấy lại kiểu cũ. Tôi e rằng chúng ta đang làm cho Cơ-đốc giáo trở nên quá đẹp đẽ đối với mọi người; đó là một đường lối nguy hiểm.

⁶² Bây giờ, Giô-sa-phát đi xuống, suy nghĩ, “Ồ, thế đấy, đại vương này của Y-sơ-ra-ên, ta sẽ chỉ...Ồ, chúng ta sẽ...Nó sẽ ổn thôi.” Và ngay giữa tất cả sự hào nhoáng này, ông đã làm gì? Ông đã lập một liên minh, đi lên và chiến đấu với kẻ thù, dựa trên những điểm tương đồng, bởi vì họ đã nói, “Cả hai chúng ta đều là những người giống nhau.” Nhưng họ không phải vậy. Một nhóm người thì đầy dẫy Thánh Linh, nhóm kia thì hâm hẩm. Họ không phải là những người giống nhau. Không, thưa quý vị. Quý vị không thể có...

⁶³ Bóng tối không thể thông đồng cùng ánh sáng. Đêm—đêm không thể tồn tại trong sự hiện diện của ánh mặt trời. Và thời gian nguy hiểm nhất, là ở giữa hai thời điểm đó. Ngay khi mặt trời đang lặn xuống hay mọc lên, là thời giờ nguy hiểm nhất ở đó. Không có đủ tầm nhìn để nhìn rõ ràng; đèn trên ô tô của anh em sẽ không hiển thị tốt và rõ ràng. Tốt hơn là ở trong bóng tối hoặc sự sáng. Chúa Jê-sus phán, “Ước gì người nóng hay lạnh thì hơn, đừng hâm hẩm.” Thực sự, đó là ranh giới nguy hiểm.

⁶⁴ Và rồi Giô-sa-phát, khi ông đi xuống, và rồi đồng minh lớn này đã được lập nên, mà không làm vui lòng Đức Chúa Trời. Và để ý, ngay trong thời gian này, mọi sự phấn khích bây giờ, “Ta được ơn với vua này. Và, ồ, ta—ta—ta có tình thân hữu với người lân bang này. Ta có...”

⁶⁵ Đấy, hãy cẩn thận, điều đó, thưa hội thánh. Hiểu không? Đó là nguyên nhân gây ra mọi rắc rối xung quanh đền tạm này ở đây, và khắp nơi khác. Hiểu không? Hãy cẩn thận về những gì anh em đang lẫn lộn. Hiểu không? Hãy ra khỏi ngay, hoặc là vì Đấng Christ hoặc là chống nghịch Ngài. Hiểu không?

⁶⁶ Vậy thì, con người này đã lập liên minh, và ông nghĩ mình đã làm điều gì đó vĩ đại. Tuy nhiên, khi ông nói, “Không phải bây giờ, trước khi chúng ta có thể đi lên, chúng ta nên cầu vấn Chúa về điều này?” Bây giờ, Giô-sa-phát đã có đủ niềm tin còn lại trong

ông, trong lỗi lầm của ông, mà ông đã đi xuống đó với vua này, nhưng ông còn lại đủ niềm tin để suy nghĩ, “Ồ, ít nhất chúng ta cũng nên cầu vấn Chúa.”

67 Bấy giờ, A-háp định đi ngay ra ngoài mà không nói một lời; chỉ theo cách làm việc máy móc, vật lý, con người của riêng ông ta.

68 Tôi chỉ tự hỏi ngay ở đây, thưa hội thánh, nếu như điều đó đã chưa xảy ra, rất nhiều lần, chúng ta đã phạm những sai lầm. Hãy hình dung điều đó, và nói, “Thế đấy, nó nên là theo cách này,” và chúng ta sắp đặt nó như thế.

69 Tôi nghĩ đó là nơi có nhiều sự truyền bá Phúc âm của người Mỹ ngày nay, mà chúng ta đã đặt nó ở dạng của—của, tôi muốn nói, sự truyền bá phúc âm Hollywood, toàn bộ về sự hào nhoáng. Chúng ta nhận thấy nhà truyền giáo đến bục giảng, hôm nay, và, chào ôi, ông ta lôi tất cả ra, và kể nhiều chuyện cười trước khi bắt đầu giảng, và những việc giống như thế, và có thái độ kỳ quặc và hành động giống như một tên hề, trên bục giảng. Khi đến lúc kêu gọi để tin nhận, nhiều người thậm chí không thấy chút chân thành nào để tin nhận bởi sự kêu gọi. Đúng thế. Đó là lý do thế giới bắt đầu ở trong tình trạng hâm hẩm ngày nay, mà nó đang ở trong đó.

70 Tôi tự hỏi, ngày nay. Điều đó thật đúng, ngày nay, tôi...Hội thánh, chúng ta đã cố gắng gọi các con của chúng ta đến trường, để học tâm lý học, và đại loại như vậy, để biết cách sắp xếp một chương trình, lên bục giảng và sắp xếp...Sứ điệp thì quá lôi cuốn, đến nỗi nó sẽ bắt lấy nhiều người, và thu hút họ phải chú ý. Và nhiều nhà tâm lý học vĩ đại đi ra như những thầy giáo như thế, và kịch tính hóa và đưa vào rất nhiều thứ. Và tôi chỉ tự hỏi, khi họ... cái đó...Chúng ta luôn kể về vẻ đẹp và sự hấp dẫn của nhà thờ. Nhưng chúng ta không có khả năng nói với họ, “Kẻ nào muốn theo Ta, phải tự bỏ mình đi, vác thập tự giá mình, mà theo Ta.” Tôi tự hỏi phải chăng chúng ta đã không làm cho vẻ đẹp của nhà thờ quá đẹp, cho người đó đi vào không.

71 Chẳng hạn, giáo hội Báp-tít ngày nay có một khẩu hiệu, “Nhiều hơn một triệu vào năm '44,” nhận vào những thuộc viên nhiều ngàn, và hàng vạn, những người không cải đạo, chỉ là

những người bước vào và gia nhập giáo hội. Và việc đưa những thành viên như vậy vào, là một sự ô nhục đối với Hội thánh của Chúa Jêsus Christ. Họ vẫn uống. Họ vẫn hút thuốc. Họ vẫn đánh bạc. Họ vẫn nói dối.

⁷² Họ đến nhà thờ, mong đợi được giải trí bởi một nhóm các nhà truyền giáo Hollywood đã đứng lên, khoác lên mình rất nhiều vẻ hào nhoáng, và rất nhiều nhạc cụ lớn được đặt lên lên xuống xuống trên bục giảng.

⁷³ Khi mà, họ nên có một sự kêu gọi tin nhận khuôn mẫu xưa, Đức Chúa Trời trước tiên, kêu khóc, ngay ở đó; nơi đàn ông và phụ nữ không đến để quyến rũ, hoặc chạy lên và hành động như một chú hề, nhưng để hạ mình trước bàn thờ và nhận biết rằng sự chết của Chúa Jêsus Christ ở đó, đã chết cho họ, hầu cho họ trở lại chân thành với Đức Chúa Trời.

⁷⁴ Tôi tự hỏi liệu chúng ta có đang không sống trong thời đại đó không, khi chúng ta tiếp nhận những nhà truyền bá phúc âm tuyệt vời, giống như nhiều người đang đi qua các xứ ngày nay, những nhà truyền bá phúc âm nổi tiếng đã học môn tâm lý và thu hút dân chúng đến nhà thờ. Nhưng sau khi anh em một lần đưa họ vào nhà thờ, thì anh em sẽ làm gì với họ? Điều gì—điều gì sẽ xảy ra sau khi họ vào nhà thờ? Chỉ gia nhập giáo hội, và trở về với tội lỗi như cũ và những ham muốn giống như khi họ đi vào nhà thờ. Họ trở về cũng cách ấy. Và đó là lý do, ngày nay, thế gian nhìn vào, nói, “Thế đấy, nếu người *kia* có niềm tin, nếu người *này* có tôn giáo...”

⁷⁵ Tôi e rằng chúng ta đã làm cho nó quá dễ dàng. Đó là, tôi yêu...Tôi nghĩ, sự vui mừng, chắc chắn vậy, tôi tin rằng tất cả niềm vui đều nằm trong Chúa Jêsus Christ. Đúng thế. Tôi tin rằng đó là niềm vui và hạnh phúc. Nhưng hãy nhớ, thưa anh em, đó là con đường của sự thống khổ và đau khổ và thập tự giá. Anh em cũng phải nhận thức điều đó. Đúng thế. Tôi tự hỏi liệu chúng ta đã vẽ nó quá êm đẹp một chút—một chút chẳng.

⁷⁶ Giống như, tôi đang nhìn, và vợ tôi đặt...Tôi bắt đầu, và cô ấy đã cài một bông hồng lên áo khoác của tôi sáng nay. Cô ấy nói, “Anh nên mặc nó. Mẹ anh đang sống.”

Và tôi đã nói, “Ồi, em yêu, anh không biết.”

77 Ngày của Mẹ thật tuyệt vời, nhưng điều đó giống như thế gian, họ đã thương mại hóa điều đó, chỉ đơn thuần để bán hoa và những thứ như thế.Ồ, đó là điều làm mất uy tín đối với mẹ. Tại sao, mẹ tôi là mẹ tôi mọi ngày trong năm, vâng, thưa quý vị, không chỉ một ngày.

Tôi sẽ nói, “Anh yêu mẹ của anh không?”

78 “Tôi đã gửi cho bà ấy một bó hoa vào Ngày của Mẹ vừa rồi.”Ồ, thưa anh em, bà nên là mẹ mỗi ngày. Nhưng đó là thương mại.

79 Bông hoa đó thì đẹp. Tôi yêu một bông hoa xinh đẹp. Tôi nghĩ về điều đó giống như tôi làm...Bông hoa đẹp làm sao. Nó nở rộ. Và nó tỏa hương thơm. Và khách đi qua ngửi nó. Thú vật đi ngang qua, ngửi nó. Nhưng, bây giờ nhìn xem, nó đẹp đẽ. Giống như Hội thánh của Đức Chúa Jêsus Christ, Nó là điều vinh hiển nhất; Sự chữa lành Thiêng liêng, và những quyền năng, cùng nhiều dấu kỳ, và phép lạ, và sự tự do khỏi tội lỗi. Nó là nơi đẹp đẽ. Nhưng, hãy nhìn xem, nếu bông hồng đó...Chúng ta sẽ phải đến, thưa Hội thánh, giống như tất cả thiên nhiên.

80 Bông hồng đó, rất đẹp, mọi con bò trong đất nước sẽ liếm vào nó nếu nó có thể. Nhưng thiên nhiên đã sẵn sẵn những chiếc lưỡi lê nhỏ, một ngọn giáo nhỏ nhô ra ngoài đó, gọi là những chiếc gai, và chúng bỏ đi. Gai đó bảo vệ cho nó. Điều đó chính xác.

81 Và tôi nghĩ, ngày nay, nếu chúng ta không có Lời của Đức Chúa Trời, sắc hơn gươm hai lưỡi, xung quanh vẻ đẹp của quyền năng thánh khiết của Đức Chúa Trời, chúng ta sẽ để cho mọi con bò trong nước liếm vào Nó và gặm Nó. Nó sẽ gặm Điều đó. Nó sẽ là một cửa nợ đối với Hội thánh. Đúng thế.

82 Tôi nghĩ, ngày nay, những gì chúng ta cần là có nhiều hơn những mục sư điển hình thuở xưa, được Chúa kêu gọi, thô thiển, có thể không được học hành nhiều, nhưng sẽ đưa dân sự xuống ở bàn thờ, và thống hối ở đó. Không phải với một sự vui vẻ và cười đùa, và nhai kẹo cao su, và ghi tên của họ trên một tờ giấy; nhưng, thưa anh em, một sự than khóc xưa và làm chết đi, cho

đến khi các ông các bà ăn năn hoàn toàn về tội lỗi mình mà đến gần Đức Chúa Trời. A-men.

⁸³ Tôi nói với anh em, chúng ta đã có, “Hãy giơ tay lên, những ai muốn tin nhận Đấng Christ,” tất cả giống như thế. Điều đó được lắm, thưa anh em, nhưng điều đó không—điều đó không trực xuất tội lỗi.

⁸⁴ Anh em phải ăn năn trước tiên, bắt đầu đúng đắn, hãy hạ mình xuống ở đó kêu khóc thật sự. Tôi có thể nhớ những lần khi những người khuôn mẫu xưa đi xuống qua những lối đi, và đi lên đi xuống những con đường, kêu khóc, và nói chuyện với hàng xóm của họ. Đó là những Cơ-đốc nhân của ngày đó; nói với họ về những việc của Chúa.

⁸⁵ Còn, ngày nay, chúng ta ghi tên vào sổ giáo hội, và đi ra rồi ở nhà, và không bao giờ nói một lời về Điều đó. Không quan tâm. “Miễn là chúng ta thuộc về giáo hội, mọi chuyện đều ổn.” Tôi chắc chắn rằng chúng ta đã sai ở đó, thưa dân sự. Hãy soát xét lại. Vì, điều đó sẽ không đứng nổi trong sự phán xét. Không, thưa quý vị. Nó sẽ không.

⁸⁶ Không gì hơn, “Kẻ nào theo Ta, hãy tự bỏ mình đi, vác thập tự giá mình, và chết hằng ngày.” Ở lại chết, ở đó trên thập tự giá. Đúng thế. Thống khổ! “Con đường, tôi sẽ nhận lấy con đường đó,” anh em hát, “với số ít bị khinh thường của Chúa.”

⁸⁷ Tôi nghĩ hôm nay, thật là thời kỳ kinh khủng mà chúng ta đang sống! Mà, sự truyền giáo, họ đưa nó vào trong những ánh sáng lớn rực rỡ tuyệt vời, và họ cố gắng...Khi anh em thấy nhà truyền giáo đến thị trấn, anh em tự hỏi. Tôi, các buổi nhóm của tôi cũng đã phạm tội giống như vậy. Đúng thế. Tôi tự hỏi ai đó sẽ đến thị trấn, một lúc nào đó, nhà truyền giáo hay Chúa Jêsus Christ? Tại sao, họ đã có...

⁸⁸ Tôi đã đến một nơi ở đây, cách đây không lâu, nơi mà một nhà truyền giáo nào đó được cho là sẽ đến. Và Danh Chúa Jêsus...Thế nào, họ có bức hình nhà truyền giảng phúc âm, “người của thời đại,” người đó với *điều này*, và người đó với *điều kia*.

⁸⁹ Tôi đôi khi tôi nghĩ về chức vụ của mình, và thấy nhiều người đến. Và tôi sẽ đi vào một phòng trong khách sạn, thưa, “Lạy Chúa,

ai—ai là người dân sự đang đến để thấy, con hay Ngài?” Hiếu không? “Nếu họ đang đến để thấy con, thì họ sẽ còn hư mất; nhưng, Đức Chúa Trời Ôi, xin hãy xé nát con, đem con đi. Con muốn đại diện cho Ngài, Đấng mà ngày nào đó chúng con sẽ đứng trước, với đôi tay run rẩy và thân thể run rẩy, yếu ớt, nhìn vào Ngài. Biết rằng linh hồn con tùy thuộc quyết định của Ngài.” Chúng ta hãy tôn cao Đấng Christ.

⁹⁰ Ngày nay, anh em nói, “Ồ, tôi thuộc về Báp-tít. Tôi là tín đồ Giám Lý. Tôi thuộc về đền tạm. Tôi làm *điều này*.”Ồ, điều đó chẳng có liên quan gì với nó; chẳng một thứ gì. Đôi khi tôi tự hỏi.

⁹¹ Cách đây không lâu ở đây, tôi thấy treo một—một tấm áp phích quảng cáo, một chiến dịch nào đó sắp đến thành phố. Và chữ của người đó, tên của người đó chạy những chữ cái lớn xung quanh, giống như *thế*. Và ở dưới cùng, trong một góc nhỏ, nói, “Chúa Jêsus Christ hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi,” phía dưới góc. Hiếu không?

⁹² Họ lấy tất cả sự thiêng liêng từ Đấng Christ, và đặt nó vào một người nào đó, hoặc một giáo hội nào đó, hoặc một tổ chức nào đó. Thừa anh em, tôi nói với anh em, anh em có thể đến gần với sự hào nhoáng, làm trò hề Hollywood, như thế, trong một... bởi giáo hội. Nhưng, trong Sự Hiện Diện của Chúa Jêsus Christ, Ngài là Đấng đáng được tôn vinh. Đúng thế. Vậy thì, đó là sự thật, anh chị em thân mến của tôi.

⁹³ Đừng cảm thấy giận dữ vì tôi. Anh chị em chỉ nên nhớ rằng tôi đang giảng cho anh chị em. Tôi muốn giảng như thế đây là bài giảng cuối cùng tôi từng được giảng trong đời. Tôi muốn giảng, mọi bài giảng tôi giảng, như thế tôi là một người sắp chết đang giảng cho những người sắp chết. Và, tôi là; ánh sáng của tôi đang tắt dần, mỗi ngày; của anh em cũng vậy. Và chúng ta là những người phàm sắp chết. Và chúng ta phải đối diện với Đức Chúa Trời hằng sống, ngày nào đó trong những ngày này, và tốt hơn là chúng ta ở trong sự chân thành sâu sắc về điều này.

⁹⁴ Chỉ trong sự hào nhoáng, và tiếp tục, và gia nhập giáo hội, và đi *đây đi đó*, hành động theo cách *này* và cách *kia*.

⁹⁵ Tốt hơn chúng ta nên có những buổi nhóm cầu nguyện khuôn mẫu xưa trong nhà chúng ta, và kêu khóc với Đức Chúa Trời ngày đêm. Giờ đã gần rồi, “giờ đau đớn, thì giờ bất an.” Kinh Thánh nói, “một ngày tối tăm.” Và chúng ta đang sống trong đó.

⁹⁶ Con người vĩ đại này đã đi xuống đó dưới sự tác động của sự phấn khích như thế nào. Ông đã tự gia nhập với những người hâm hấp, với những người lưng chừng, và nghĩ ông đang làm điều gì đó vĩ đại, mặc dù Đức Chúa Trời đang ban phước cho ông. Và không nhận ra rằng ngay lúc đó ông đang mang hết thấy nhóm người này vào với mình. Nhóm gì? “Nhóm nhỏ của chúng ta, của—của người Giu-đa của chúng ta ở đây, sẽ xuống và tự gia nhập với những nhóm người Y-sơ-ra-ên vĩ đại. Chúng ta sẽ là một dân hùng mạnh biết bao.”

⁹⁷ Thế đấy. Và đó chính là thủ đoạn lừa dối mà ma quỷ đang sử dụng ngay bây giờ, để đưa vào kẻ chống nghịch Đấng Christ; thật chắc chắn đúng như tôi đang quan sát vấn đề này. “Chúng ta sẽ liên hiệp những lực lượng của chúng ta với nhau.” Chúng ta không thể làm điều đó. Nếu hai người không đồng ý với nhau, thì há cùng đi chung được sao?

⁹⁸ Nước Hoa Kỳ này có cùng kinh nghiệm đó, hoàn toàn giống nhau và cùng sai lầm giống như vậy, khi nó kết hiệp với nước Nga nơi xa kia. Vào lúc họ gần như sẵn sàng có chiến tranh, và chúng ta tự trói buộc mình với nước Nga. Và bây giờ anh em thấy chúng ta đã có được điều gì, phải không? Họ đã có những máy bay của chúng ta và tất cả bí mật của chúng ta, và bom nguyên tử của chúng ta và mọi thứ nằm ở nơi đó, để thổi ngược nó lại vào chúng ta. Việc thuộc linh cũng diễn ra tương tự.

⁹⁹ Rồi chúng ta tìm thấy, sau khi Giô-sa-phát đã có đồng minh này, và họ đã cầu vấn. Bây giờ hãy xem, xem thế giới bên ngoài, ông ấy nói, “Dĩ nhiên rồi, chúng tôi có nhiều tiên tri ở dưới đây. Chúng tôi có thần học viện đầy ắp họ.”

¹⁰⁰ Họ đi xuống và kiếm những con người đã được huấn luyện, đã biết tâm lý học, biết tất cả mọi điều về nó. Nói, “Hãy đi lên, và chúng tôi đang kêu cầu và hỏi ý kiến Chúa.”

101 Hết thấy họ, dĩ nhiên, trong tâm trí xác thịt vênh váo tự đắc của họ, đến gần đó và nói, “Bây giờ, hãy nhìn xem, chúng ta... Vua cứ lên đi. Chúa ở cùng vua, và Chúa sẽ ban cho vua mảnh đất ở trên đó. Đất đó, nó sẽ thuộc về vua. Vua sẽ đánh lui dân Sy-ri mọi đường. Vua sẽ làm điều đó.” Một trong số họ thậm chí còn tự làm cho mình một cặp sừng sắt lớn, và bắt đầu chạy xung quanh như thế này, nói, “Đây là điều sẽ xảy ra, các người sẽ đuổi quân Sy-ri đi.”

102 Nhưng, Giô-sa-phát, còn một chút thuộc linh hơn, đưa ra kiến nghị trước trò hề đó. Đúng thế.

103 Đức Chúa Trời ôi, xin ban cho chúng con một số Giô-sa-phát nữa, đau ốm và mệt mỏi về Hollywood này làm trò cười ở đây. Đúng thế, đang mang vào, giả vờ là cái gì đó mà họ không phải; dựng nên, làm cho lớn chuyện, đang đưa vào. Và rồi khi họ đi vào, anh em có gì khi họ vào? Giống như mời một người, “hãy đến bơi trong sa mạc”. Không gì ngoài bãi cát trên đầu anh em, gây những nỗi buồn sau này.

104 Bây giờ hãy để ý, anh em có thể đưa họ vào điều gì? Một người phụ nữ nào đó nói với tôi ngày nọ, “Một người đàn ông nói, ‘Tôi sẽ đi nhà thờ, nhưng tôi—tôi sẽ nhận được gì khi đi nhà thờ?’ Nói, ‘Tất cả những gì họ làm là tổ chức một số bữa ăn tối, và họ...về điều này, điều kia, và điều nọ.’” Và người phụ nữ nói, “Tôi không nói nên lời, vì tôi không biết ở đâu sai ông ấy đến.” Thế đấy. Nói, “Tôi mong ước mình có thể tìm một nhà thờ cũ ở đó người ta thật sự hát những bài thánh ca cổ và sống tin kính.”

105 Trẻ em bị đói, chúng sẽ ăn đồ từ trong thùng rác. Điều đó tùy thuộc Hội thánh của Đức Chúa Trời hằng sống nuôi dưỡng chúng bằng Lời hằng sống đích thật của...của Đức Chúa Trời thế nào.

106 Ở đó, trong tất cả sự hào nhoáng và những thứ đó, Giô-sa-phát nói, “Còn người nào nữa không?”

107 “Người nào nữa à?” A-háp nói. “Ồ, ngài cần gì người nào nữa? Chúng tôi đã có bốn trăm người tốt nhất, được chọn lựa, có học thức, được nuôi ăn tốt nhất, -mặc đẹp nhất ở đất nước, đang đứng ở đây. Mỗi người trong số họ đều đồng một lòng, và một ý, và một tiếng, nói, ‘Hãy đi! Đức Chúa Trời ở cùng vua.’”

¹⁰⁸ Tôi tự hỏi liệu điều tương tự đã xảy ra với nước Hoa Kỳ không. Tôi tự hỏi Hội thánh của Đức Chúa Trời đã xảy ra việc tương tự như vậy không. Tôi tự hỏi. “Ồ,” nói, “nhìn này, họ đang thành công. Họ đang có những buổi nhóm lớn, tuyệt vời. Họ đang mang hàng nghìn người vào cùng một lúc.” Nhưng tôi tự hỏi chỉ có một người nữa không. Tôi tự hỏi có điều gì khác hẳn không.

¹⁰⁹ Chúng ta thấy, chúng ta có ba mươi ngàn người trở lại đạo trong sáu tuần, và sáu tuần sau chúng ta không có lấy một người. Có điều gì đó không ổn ở đâu đó. Đúng thế. Và đó là tất cả sự hào nhoáng, đang đưa vào. Thế giới, qua truyền hình, qua đài phát thanh, qua các phim ảnh, và những cửa hàng ở đó, đã làm bằng hoại quốc gia này với chuyện nhằm nhí của Hollywood. Đúng thế. Mọi thứ muốn ở trong sự hào nhoáng lớn. Đó chẳng phải là sự thật sao? Anh em biết đó là sự thật. Chúng ta không còn niềm tin kiểu cũ mà chúng ta đã từng có từ nhiều năm trước. Đó là bởi vì nó đã bị bỏ rơi. Chúng ta sẽ đi đến với điều đó, chỉ trong giây lát, anh em sẽ thấy.

¹¹⁰ Ồ, tôi phải nói, thật là một bức tranh đẹp, hay một bức tranh khuấy động. Và ở đây Giô-sa-phát này đã đến lúc, nói, “Được, hãy cho tôi gặp hết thầy họ. Họ là, mọi người, đã có những bằng cấp,” và bất kể nó là gì đi nữa. “Tất cả họ đều là những nhà tiên tri hoặc những mục sư tuyệt vời. Họ xuất thân từ các trường đại học lớn. Và họ có tất cả điều này. Họ xuất thân từ trường học lớn của tiên tri, và mọi thứ. Tất cả đều đồng một lòng. Điều đó đúng. Nhưng còn có một người nào nữa không?”

¹¹¹ “Ồ, ông cần gì một người nữa, trong khi bốn trăm người đang nói đồng ý ở đây cùng một lúc?”

¹¹² Nhưng con người đó, tận trong đáy lòng ông, đã có Đức Chúa Trời. Và ông biết rằng điều đó có điều gì sai trật. Đúng thế, thưa quý vị. Ông biết có điều gì thối nát. Tại sao? Xin để tôi đưa cho anh em...Lời Kinh Thánh không trích dẫn điều đó, nhưng ở đây là những gì tôi nhận được. Tôi biết rằng—rằng Giô-sa-phát đã biết rằng kẻ giả hình đó ở dưới đó, A-háp, ông đã không sống đúng với Đức Chúa Trời. Và Ê-li đã nói tiên tri Lời Đức Chúa Trời đối với ông. Và làm sao Đức Chúa Trời có thể ban phước cho những gì Ngài đã nguyên rủa? A-men.

113 Hôm nay tôi cũng nói như vậy, thưa các bạn. Và Hội thánh của Đức Chúa Trời hằng sống, mà đang đứng về phía Đức Chúa Trời, sẽ nói giống như vậy. Anh em không thể trộn dầu và nước với nhau và gọi nó là sự cứu rỗi. Anh em không thể. Hãy phân rẽ chính mình ra, thưa anh em. Điều gì đó phải xảy ra. Nếu có hi vọng nào còn sót lại, chúng ta phải làm điều gì đó, và hãy làm nhanh lên; vì, giờ của sự Cất lên đã gần rồi.

114 Những sự việc đang chông chất, mọi thứ, mà hội thánh thì rất mơ màng. Họ đọc tất cả các loại tạp chí, sách, truyện, và mọi thứ. Hôm nay tôi có thể đi đến một...Tôi có thể đến nhà thờ, và tôi có thể nói, “Ồ, bao nhiêu người biết...” Họ biết mọi bài thánh ca, sau một trong những cuộc phục hưng lớn này. “Vậy thì, bài— bài thánh ca nào đó nằm ở trang nào?” Họ biết điều đó. Họ biết đó là ai. Họ biết ai đang tranh cử Tổng thống, và ai đang tranh cử *điều này*, và bao nhiêu ngôi sao điện ảnh đã kết hôn, *điều này* và *điều kia*, *điều nọ*. Nhưng Lời Đức Chúa Trời họ không biết gì cả. Thế đấy. Vì vậy chúng ta đang cho họ sự hào-...Và, tuy nhiên, họ tuyên xưng là những Cơ-đốc nhân.

115 Và dân sự chẳng đáng trách. Chính là từ sau bực giảng, nơi nó đã đến. Một cách chính xác. Đó là từ phía sau bực giảng. Người ta dạy họ tất cả các loại nhịp điệu, và tất cả các loại nhịp điệu *này* và *nọ*, và các tổ chức, và cách thành lập các nhóm thanh niên, và mọi thứ như thế. Tôi tự hỏi nó bị trả giá không. Không điều gì chống lại nó, nhưng tôi đang tự hỏi đó có phải là sự đòi hỏi của Đức Chúa Trời không.

116 Khi mà, Chúa Jêsus phán, “Nếu một người chẳng nhờ nước và Thánh Linh mà sanh, thì không được vào Vương quốc. Người đó sẽ vì-...sẽ theo Ta, từ bỏ chính mình, và những vui thú thế gian của chính mình, mang lấy thập tự giá, và theo Ta.” *Thập tự giá* là tượng trưng cho “sự chết, nổi thống khổ.” “Người đó sẽ là một Cơ-đốc nhân, hãy để người đó ấy lột bỏ những ý tưởng riêng của mình. Hãy để người đó vứt bỏ những công việc của xác thịt của chính mình. Hãy để người ấy lột bỏ mọi việc, từ bỏ chính mình, và gánh vác thập tự giá thánh hóa, mà theo Ta hằng ngày. Người đó sẽ theo Ta, hãy để cho người làm điều đó.” Đó là điều Chúa Jêsus đã phán.

¹¹⁷ Nhưng, ngày nay, chúng ta nói, “Mọi người đều có một thời gian tuyệt vời. Mọi người vỗ tay. Mọi người la lớn, ‘Ha-lê-lu-gia!’ Mọi người hãy làm *điều này*.”Ồ, thật chúng ta lại có một đám người làm ồn ào thế nào! A-men. Đức Chúa Trời...Chúng ta có những bài hát mới này và hát quá nhanh, đến nỗi giống như chúng ta sắp chạy qua bức tường với họ, hay điều gì giống như thế.

¹¹⁸ Khi mà, tôi nghĩ, nếu như chúng ta có thể hát bài *Chúa Ôi, Cho Tôi, Càng Gần*, sẽ tốt đẹp hơn rất nhiều cho Hội thánh; những bài thánh ca cổ xưa.

¹¹⁹ Nhận vào nhiều người ban nhạc khiêu vũ, một chàng trai nào đó trong dàn nhạc khiêu vũ đang chơi ở trên đây, tối hôm qua, và tối nay ở đây chơi trong nhà thờ của Đức Chúa Trời hằng sống? Đó là một điều ghê tởm trước mắt Đức Chúa Trời. Hãy để người đó được chứng tỏ, trước tiên, và để anh ta sanh ra bông trái, xứng đáng cho sự ăn năn, để cho thấy rằng anh ta sống đúng với Đức Chúa Trời.

¹²⁰ Họ mang cả thế giới nhạc jazz vào ngay bục giảng. Họ mang những lời rao giảng hào nhoáng, Hollywood, vào ngay trên bục giảng.

¹²¹Ồ, tôi đã không ở trong một thành phố đẹp của anh em, ở Louisville, Kentucky, cách đây vài tuần sao? Lòng tôi tan vỡ, khi tất cả họ đang ngồi ở đó, muốn nhìn thấy những phép lạ của Đức Chúa Trời; nhưng ngay khi anh em rao giảng Phúc Âm, họ được no đủ, trong giây lát, và họ quay lưng và bước ra khỏi tòa nhà. Chắc chắn. Họ không muốn Nó. Tấm lòng của họ cứng cõi. Bước ra khỏi; và nhiều người trong số họ, những người theo đạo Tin Lành, cũng vậy, đi các nhà thờ Tin Lành. Nhưng họ đã được lấp đầy...tràn ngập sự hào nhoáng và mọi thứ tương tự như vậy, của chuyện vợ vắn và học thuyết giáo hội, cho đến nỗi họ không biết gì về Thánh Linh của Đức Chúa Trời hằng sống. “Có một hình thức tin kính, và chối bỏ Quyền phép của nó.”

Thật là một thời đại kinh khủng mà chúng ta đang sống. Hãy xem nó chất đống ở đâu.

¹²² Giô-sa-phát nói, “Tôi biết, A-háp à. Có bốn trăm thầy giảng. Hết thầy họ là những người trông rất tốt đẹp, mọi người ăn mặc bảnh bao và chải chuốt gọn gàng, cùng mọi thứ, họ có thể có bất cứ thứ gì khác hơn nữa. Họ có thể có bằng Tiến sĩ Thần đạo. Họ có tất cả các loại bằng cấp. Họ có thể biết lời Kinh Thánh, từ A đến Z. Nhưng ngài còn có một người nào nữa, ở đâu đó không? Há chẳng có thêm một người nữa, ở nơi nào đó sao?”

¹²³ Ông đáp, “Có, còn một người nữa, nhưng ta ghét người ấy.” Thế đấy. Thế đấy. “Ta ghét người ấy.” Nên nhớ, A-háp là một người sùng đạo, và đây là những giáo sư sùng đạo, nhưng họ ghét con người có Lễ thật này. Nói, “Ta ghét người.” Nói, “Ông ta luôn nói ra những điều chống lại ta.” Làm sao người có thể không nói điều đó, khi Lời Đức Chúa Trời đã kết tội ông ta?

¹²⁴ Làm sao anh chị em vẫn giữ im nếu anh em là một người nam của Đức Chúa Trời, hay người nữ của Đức Chúa Trời, và biết và nhìn thấy tội lỗi và sự việc, chất đống và tác hại nghiêm trọng, và mọi thứ như thế; và nhìn thấy linh hồn con người đi xuống địa ngục; hàng triệu một ngày; mà đứng yên? Anh chị em không thể làm điều đó.

Ngày nọ có người nói với tôi, nói, “Anh nghĩ anh có thể ngăn cản điều đó à?”

¹²⁵ Tôi nói, “Không. Tôi không thể ngăn cản nó, bởi vì Đức Chúa Trời đã phán. Nhưng một ngày, ở Vành móng ngựa Phán xét, họ sẽ kéo ra một bức màn lớn, ánh sáng lóe trên máy quay phim nơi xa kia, và sẽ phát ra đoạn băng ghi âm đó. Và tôi sẽ đứng và lắng nghe nó; tôi muốn nghe giọng nói của mình cảnh báo chống lại nó. Đức Chúa Trời sẽ phán xét tôi khi tiếng của tôi chống lại điều đó.” Vâng, thưa quý vị. Khi chúng ta thấy đời sống này, thế hệ này, được tái hiện nơi xa kia ở sự phán xét. Chắc chắn vậy. Chúng ta đang sống trong một thời kỳ khủng khiếp. Và nó đấy.

Chúng ta thấy người...người nói, “Còn có người nào nữa không?”

¹²⁶ Ông ấy nói, “Có, nhưng ta ghét người, vì người luôn nói tiên tri điều dữ chống lại ta.”

127 Làm sao ông có thể tránh rao giảng những điều khó nghe kia, khi ông thấy nó đang diễn ra? Thấy A-háp đang sống và làm giống như thế, và mang dân sự đến chỗ giống như họ hiện có.

128 Làm sao một người nam của Đức Chúa Trời, hay người nữ của Đức Chúa Trời, có thể kìm chế không la lớn lên và quở trách tội lỗi từ mọi phía? Khi mà, họ thấy những thầy giảng hâm hằm này, và những người hào nhoáng, và những nhà giáo dục này, và đại loại như thế, đi ra ngoài để cho dân sự đi xuống địa ngục, nhiều triệu người, bằng sự lừa dối; rất nhiều...ngay cả những người thánh khiết. Tôi không đang nói quá nhiều về những người Giám Lý và Báp-tít, cùng những người giống như thế; họ cũng có điều đó. Nhưng nó nằm ngay ở trong hàng ngũ chính anh em.

129 Chao ôi, đến với bực giảng, giống mọi thứ khác ngoài những Cơ-đốc nhân, đang sống giống như mọi thứ khác, trên khắp các quốc gia và mọi thứ, rồi họ gọi nó là “tôn giáo.” Đó là một tôn giáo, nhưng còn lâu mới có sự cứu rỗi của Chúa. Đúng thế. Họ chỉ đưa dân sự đến chỗ mà đó chỉ một đám lớn người gây rối loạn. Rồi ngay khi đám gây rối loạn nhỏ chấm dứt, thì, điều trước tiên anh em biết đấy, anh em không thể tìm thấy một người trong số họ; nhà thờ thì vắng tanh. Thừa anh em, nếu một người yêu mến Đức Chúa Trời, người đó sẽ lấp đầy chỗ ngồi của mình trong nhà thờ, mọi lúc. Người đó không thể tránh xa nó. Đúng thế.

130 Bây giờ chú ý, chỉ một vài phút. Tôi sẽ cố gắng nhanh lên, đi thẳng vào vấn đề bây giờ, vì thời gian của tôi sắp hết.

Để ý, sau đó người nói, “Nhưng có người nào nữa không?”

131 Ông ta nói, “Có, nhưng tôi ghét người. Người luôn luôn nói tiên tri chống lại tôi. Người nói những điều dữ chống lại tôi.”

“Được rồi,” nói, “hãy đi kiểm người.”

Ông ta nói, “Tên người ấy là Mi-chê.”

132 Nhưng con người này có đủ sự tin kính để biết những kẻ này thì không đúng.

133 Và bất cứ ai đã từng được đụng chạm, bởi Thánh Linh của Đức Chúa Trời, chỉ một chút thôi, đều biết rằng những điều này, những gì được gọi là Cơ-đốc giáo ngày nay, thì không đúng. “Anh

em không thể yêu thế gian, hay các việc ở thế gian. Nếu anh em yêu thế gian, thì tình yêu thương của Đức Chúa Trời chẳng ở trong anh em.” Kinh Thánh đã nói vậy.

Bây giờ hãy xem. Ông nói, “Hãy đi kiếm người.” Và họ đã đi.

¹³⁴ Và sau đó ông sai một sứ giả già già nhỏ bé đi, một chấp sự của hội thánh, có lẽ, hay một người nào đó, đi qua đó và nói, “Bây giờ hãy xem, Mi-chê, chúng tôi sẽ đưa ông qua đây đến trước A-háp và Giô-sa-phát. Bấy giờ, cả hai người đang ngồi ngoài đó, và họ là những người vĩ đại lúc bấy giờ. Họ là những giáo sư và những học giả. Và họ đã có những tấm bằng, và vân vân. Mỗi người của thần học viện chúng tôi, mỗi một người của giáo hội chúng tôi ở đây, thì hoàn toàn đồng ý rằng đây là ý Chúa. Vậy thì, ông hãy nói giống như họ nói, và, tôi sẽ nói cho ông biết, ông sẽ mặc đẹp hơn và lái một chiếc xe Cadillac. Tôi nói cho ông biết, ông sẽ là một người vĩ đại nếu ông làm điều đó. Vâng, thưa ông. Ông sẽ thịnh vượng.”

¹³⁵ Mi-chê đáp rằng, “Nguyện Chúa là Đức Chúa Trời hằng sống, hễ sự gì Đức Chúa Trời ta sẽ phán dặn thì ta sẽ nói cho.” A-men. Vâng.Ồ, đó là một con người theo lòng tôi. “Tôi có thể phải ăn bánh uống nước,” mà ông đã chịu, “vì làm điều đó.” Ông có thể bị tát vào má này và má kia, hoặc bất cứ điều gì nữa, nhưng ông đã nói Lẽ thật và ủng hộ nó. Đức Chúa Trời xác nhận nó là Lẽ thật. Ông không được nhiều người ưa thích, nhưng ông biết Đức Chúa Trời.

¹³⁶ Họ đã đưa cụ Mi-chê nhỏ bé qua đó. Ông ta nói, “Được rồi, hỏi Mi-chê, người nói gì về điều đó?”

¹³⁷ Người đáp, “Hãy đi lên. Hãy đi lên.” Nói, “Hãy đi lên, trong bình an. Cứ đi lên, sẽ được thẳng, đó là những gì tôi muốn vua làm. Nhưng tôi thấy cả Y-sơ-ra-ên như chiên, tản lạc, trên các núi, không có người chăn. Chính là điều đó,” ông nói.

¹³⁸ Và khi ông nói như thế; và A-háp quay lại nói với Giô-sa-phát, nói, “Tôi há chẳng nói với ngài sao? Kể cuồng tín thánh đó...” hoặc, điều gì, tôi xin lỗi, hoặc, bất cứ cái gì; kể đó nói, “Đó...Tôi há chẳng có nói với ngài sao? Người đó sẽ chỉ nói tiên tri điều dữ—điều dữ chống lại tôi. Tôi có thể nói với vua điều gì? Ông

ta chỉ kết án giáo hội chúng ta, và lên án những mục sư truyền đạo chúng ta, và kết tội đường lối tôn giáo của chúng ta.' Tôi há chẳng nói với vua sao? Người đó sẽ nói thế. Tôi biết ông ta. Tôi biết cha ông ấy trước khi biết ông ấy." A-men. "Tôi đã biết cha ông ta trước rồi." Ừ-m, đúng, thưa quý vị, một người chân thật của Đức Chúa Trời. Nói, "Tôi biết ông ta sẽ nói điều đó."

139 Và vì vậy người đã nói, "Đúng," nói, "tôi đã thấy cả Y-sơ-ra-ên như chiêm, tản lạc, trên núi, không có người chặn." Và sau đó ông ta nói, "Tôi..."

140 Và lúc đó một trong những người đó có những sừng lớn, định đẩy ra. Một thầy giảng bước ra và kéo Mi-chê lại gần, và vả vào miệng người thật mạnh hết sức, nói, "Thần của Đức Chúa Trời đã đi đường nào khi Nó ra khỏi ta? Nếu người biết."

141 Nói, người nói, "Hãy đợi cho đến khi người đang ngồi trong tù ở trên đây, và người sẽ biết Nó đi đường nào." Đúng thế.

142 Hãy đợi cho đến khi nước Nga đang ngồi ở ngoài đây, nắm quyền trên hết thủy các nước và những việc như thế, và đất nước này, bởi sự sa sút của nó, rồi anh em sẽ thấy điều gì đúng và sai. Đúng thế. Anh em sẽ thấy tôn giáo hâm hẩm của anh em sẽ có hiệu quả, hay không.

143 Hãy để dân tộc này bật khóc, chứ không phải đến với tiếng cười và diễn kịch. Hãy để dân tộc này quý gối, ăn năn. Đó là những gì chúng ta cần. Không phải là một cuộc phục hưng để có được rất nhiều người trong nhà thờ. Chúng ta cần phải đóng cửa mọi cơ sở bán rượu lậu, ngừng hút thuốc lá, phá bỏ các nhà máy. Bắt đầu một chiến dịch Đức Thánh Linh, kiểu cũ, thực sự; nơi đàn ông và phụ nữ, ngày và đêm, nằm gục mặt, kêu khóc. Tôi sẽ nói với anh chị em, nó sẽ là nơi trú ẩn lớn nhất mà dân tộc này từng có. Điều đó đúng.

144 Hãy để Đền tạm Branham thoát khỏi sự ngu dại của nó. Hãy để nó trở lại đây trên bàn thờ và trở nên đúng đắn với Đức Chúa Trời. Làm hòa với những người hàng xóm, và đại loại như thế, và trở nên đúng đắn với Đức Chúa Trời. Anh em sẽ không có bất cứ sự ồn ào nào và tình trạng đó nữa; nó sẽ là một điểm thu hút của thế giới. Đúng thế. Vậy thì, đó là sự thật.

145 Lúc ấy ông ta nói, “Thần Đức Chúa Trời đã đi đường nào ra khỏi ta?”

146 Và Mi-chê đáp, “Tôi thấy Đức Chúa Trời, và đạo binh của Ngài, hội đồng của Ngài, đang ngồi trong sự Vinh hiển.”

147 Anh em biết đấy, thỉnh thoảng, Đức Chúa Trời có một hội nghị ở trên Đó. Ngài, Ngài đang nghị bàn với các Hữu thể Thiên sứ của Ngài—của Ngài và thỉnh thoảng, tổ chức một—một hội nghị, ở trên Thiên đàng.

148 Và người nói, “Tôi đã thấy Ngài ngự trên Ngài, và tất cả mọi người đang đứng châu bên hữu và bên tả của Ngài.” Và nói, “Họ đang bàn luận, ‘Chúng ta ai sẽ đi xuống và dụ A-háp, để người đi ra khỏi đó và làm ứng nghiệm lời tiên tri của Ê-li? Đức Chúa Trời đã phán vậy, điều gì sẽ xảy ra, vì vậy chúng ta sẽ thấy ai có thể đi xuống.’”

149 “Và một linh nói dối đi lên từ bên dưới,” dĩ nhiên, ra từ địa ngục, “đến trước mặt Đức Chúa Trời và thưa, ‘Tôi sẽ đi xuống, và tôi sẽ đi vào trong những thầy giảng kia và khiến hết thầy đều nói tiên tri dối.’” Ô, điều đó thật sự có ấn tượng với họ. Điều đó thật khiến họ cảm thấy kỳ lạ, khi, “Họ nói, ‘Tôi sẽ đi xuống và khiến những thầy giảng kia, mỗi người của họ, đều nói một lời tiên tri dối gạt.’” Và linh đó đi xuống và đi vào trong những thầy giảng kia, và họ bắt đầu nói lời tiên tri dối trá.

150 Và, anh em ơi, cũng Đức Chúa Trời đó cai trị trên Ngài giống như vậy ngày nay. Và cùng một linh nói dối đó đã làm điều tương tự ngày nay, nói tiên tri dối.

151 Họ cứ nói, “Hòa bình, hòa bình, hòa bình,” sau Chiến tranh Thế giới thứ Nhất.

152 Cho phép tôi chỉ cho anh em thấy nó đến từ đâu. Trong Thế Chiến thứ Nhất, khi nước Pháp, đằng xa kia, quay bỏ Đức Chúa Trời, trong những năm Chín mươi Vàng son của họ, và bắt đầu...

153 Bây giờ tôi sẽ nói một chút về đạo đức, vì vậy tất cả các bạn chỉ cần ngồi yên lặng trong vài phút.

154 Hãy nhìn xem, ở đằng kia, thuở ban đầu, ở Pháp, nơi bắt đầu sự tồi tệ và ô uế đầu tiên. Nếu từng có một nhà ổ chuột trên thế giới, thì đó là Paris, nước Pháp. Và tôi đã đi hầu hết các nơi của

nó, và đó là nơi tồi tệ nhất mà tôi từng thấy. Và Luân-đôn, nước Anh thì không giống như mong đợi. Và nước Hoa Kỳ sắp đứng ngang hàng với nó. Đúng thế. Họ đấy.

155 Mỗi khi đạo đức của phụ nữ sa sút, các bạn phá vỡ xương sống của đất nước.

156 Anh em đi qua đây, vào trong những đất nước của chính họ, và nói anh em là nhà truyền giáo, họ không thích...Nói, “Anh định bảo chúng tôi làm gì, cách hát những bài bậy bạ về những bà vợ chúng tôi, hay về các cô gái của chúng tôi? Anh định nói cho chúng tôi cách li dị vợ chúng tôi à? Dạy chúng tôi cách uống rượu uýt-xki và hành động theo cách chúng tôi à?” Đó là điều chúng ta có.

157 Chúng ta tự xưng mình là dân tộc tin kính, dân tộc Cơ-đốc giáo. Ồ, họ “những người ngoại giáo” ở Châu Phi có thể dạy cho chúng ta đạo đức, cách sống như thế nào. Nơi thối nát nhất, ở Hoa Kỳ, hay, gần như, trên thế giới, là đất nước này, nó đã có như thế nào. Tôi là một người Mỹ, chắc chắn vậy. Nhưng, thưa anh em, tôi không thể nín lặng, khi đứng trước A-háp hay Giô-saphát...Và tôi phải nói những gì Đức Chúa Trời nói là Lẽ thật. Đó là những gì hội thánh cần phải đại diện, ngày nay. Nếu đó là giữa quốc gia và Chúa, thì đó là Chúa, luôn luôn. Vâng, thưa quý vị.

158 Hãy để ý, ở nước Pháp, họ bắt đầu tất cả sự thối nát của họ, và tiếp tục cách họ đã sống ở đó. Và rồi Đức Chúa Trời đã gửi nước Đức đến cho họ, để đánh đập họ một chút. Sau đó chúng ta đi qua đó để cứu nơi ẩn náu của họ. Và ngay sau khi chúng ta đã làm điều đó, và chiến thắng trong cuộc chiến, đưa quân Đức trở lại, có hòa bình với nước Pháp, họ đã quay lại với Đức Chúa Trời không? Không, thưa quý vị. Phụ nữ, rượu, sự đồi bại, tội lỗi và sự bẩn thỉu đến tận mang.

159 Sau đó họ đã làm gì? Điều gì đã xảy ra? Đây là nơi nó bắt đầu. Ma quỷ thiết lập đại bản doanh của hần ở đó. Đó là nơi hần bắt đầu, ngay tại đó, để phá hoại đạo đức thế giới, từ Paris, nước Pháp.

160 Thế thì, nếu anh em để ý, hần không thể đi vào ở đây qua chức vụ, vì vậy điều hần đã làm là tiến vào Hollywood ở ngoài

này. Hắn đã thiết lập Holl-...Hắn đặt trụ sở chính của hắn ở đây tại Hollywood. Ma quỷ đã đổ bộ trở lại đây, vài năm trước, mười lăm hay hai mươi năm trước, với đội quân lớn của hắn, và đã đi, đánh vào Hollywood, California. Và hắn đã xâm lược Hoa Kỳ với quyền lực ma quỷ của hắn. Đúng. Tất cả thời trang của chúng ta đều đến từ Paris. Họ đưa nó vào Hollywood, lên màn ảnh. Những cô cậu trẻ tuổi này, và các thứ, đi ra ở đây, họ xem những vở kịch của chúng trên màn hình.

¹⁶¹ Những thiếu niên xinh tốt, những người bạn trẻ tốt đẹp, không có gì chống lại họ. Xin Chúa ban phước cho những tâm hồn nhỏ bé của họ. Tim tôi đổ máu vì họ.

¹⁶² Và ngay tại đây trong thành phố, tôi đã nói chuyện với... một trong...con trai của tôi, ngày nọ. Cậu ấy nói, “Bố ơi, có một số chàng trai xung quanh đó, trong thị trấn, mà có Đức Thánh Linh không,” và vân vân. Anh em tự hỏi tại sao tôi lại đi đến Denver, Colorado, hoặc một nơi nào đó như thế chẳng? Đưa các con tôi đến một nơi nào đó nơi có nhiều người kêu cầu Chúa; đó là những gì chúng ta cần, thưa anh em.

¹⁶³ Đất nước này, dân tộc này, thành phố này, nơi này, đã trở nên đồi bại quá cho đến nỗi thật đáng thương. Nếu tôi chỉ có thể diễn tả ngay bây giờ những gì tôi biết chắc chắn về lẽ thật ngay ở đây, nó thậm chí sẽ không được phô bày ra trước một cử tọa có nhiều thành phần. Hoặc, ngay ở đây trong chính thành phố này ngay tại đây; không chỉ ở đây, nhưng những nơi khác, ở mọi nơi, nó đã bắt đầu trở nên đơn giản...

¹⁶⁴ Bởi vì sao? Dân chúng...Hãy xem, thưa các bạn, nó đã bắt đầu rất xảo quyệt. Nó đã đi vào quá dễ dàng, cho đến khi nó bóp chết anh chị em. Ma quỷ thường ở trong những mẫu thời trang. Hắn không thể lỗi thời, nhưng hắn không phá sản, tôi sẽ nói với các bạn điều đó. Hắn vẫn đang hoạt động.

¹⁶⁵ Hãy nhìn xem, hôm nay. Như tôi đã nói cách đây một lát, về một quý cô, một cô gái nhỏ với một bông hồng. Chẳng hạn, hoa hồng, nó rất đẹp; nó ở đó để ngắm nhìn, điều đó đúng. Và đó cũng giống như hội thánh, nó ở đó để được nhìn xem. Giống như một phụ nữ nhỏ xinh đẹp, cô ấy ở đó để được ngắm nhìn. Đúng thế. Nhưng nếu cô ấy...Cô ấy tốt đẹp, đó là, cô ấy đối với

chồng cô ấy, cô ấy—cô ấy được lắm. Nhưng nếu cô ấy không có thanh gươm đạo đức lộ ra ở đó để bảo vệ cô ấy, thì cô trở thành một món nợ đối với xã hội và loài người; trở nên thấp kém và tai tiếng và thối nát cho đến nỗi lũ chó không thèm nhìn cô ấy. Đúng thế.

¹⁶⁶ Và việc đó cũng tương tự như vậy với Hội thánh của Đức Chúa Trời hằng sống. Họ ra khỏi đây và cố gắng ăn mặc quyến rũ và sửa soạn bản thân, và hành động như...Họ lột quần áo phụ nữ của họ ở đây, ngay...và mọi người không nhận ra rằng những con quỷ này đang xâm chiếm nhà của mình.

¹⁶⁷ Ngay trong hàng xóm của tôi ngày nọ, một quý cô mà tôi nghĩ là một người đàn bà đẹp...Và cô ấy đã kết hôn, có một con. Và người phụ nữ nhỏ bé này đi ra đó. Một-...người đàn ông xuống đường để làm công việc nào đó, và người phụ nữ nhỏ bé này ra ngoài đó với bộ quần áo nhỏ xíu trên người, thật kinh khủng.

¹⁶⁸ Đây là bài diễn thuyết Ngày Mẹ kinh khủng. Nhưng, thưa anh em của tôi, cho phép tôi nói với anh em đôi điều. Người mẹ, hãy trở lại là người mẹ lần nữa!

¹⁶⁹ Thậm chí với đứa con trai nhỏ bé đang thăm hàng xóm chúng tôi, đi vào và nói với chúng tôi về điều đó, “Nhìn ra ngoài đó kia.”

Tôi nói, “À, không có gì hết.”

¹⁷⁰ Người phụ nữ là một người phụ nữ tốt đẹp. Tôi không nói cô ấy là đôi bại. Nhưng, vấn đề là, có một linh xấu, ô uế trên cô ấy, khiến cô ấy làm điều đó, và cô ấy không biết điều đó.

¹⁷¹ Tại sao mà một người mẹ, hoặc bất kỳ ai đó muốn khoác lên mình quần áo nhỏ nhắn đó, và nằm dài ngoài đó trước mặt đàn ông? Chị em xinh đẹp, thưa chị em. Mẹ xinh đẹp, thưa mẹ. Tôi cảm ơn Chúa vì các chị các mẹ. Nhưng, chị em đẹp, mà nếu chị em không có Đức Thánh Linh ở đó để bảo vệ những đạo đức kia, chị em thì trở nên xấu xí như vậy không ai thèm nhìn mình, mà được lên Thiên đàng. Đúng thế. Điều đó đúng. Hãy xem chị em những gì đang làm; những đạo đức kia.

¹⁷² Bây giờ, nó là gì, ma quỷ đã đến và nó đã nói với mọi người những điều này. Nó đã đi vào trong những thầy giảng; nó đang

làm theo mẫu Hollywood. Những cô gái và những quý bà trẻ tuổi, họ rập khuôn theo Hollywood. Điều tốt nhất của những sự việc mà họ có trong đất nước ngày nay, điều đạo đức nhất mà anh em có thể nghe, là nói về; tất cả buổi nói chuyện trên ra-đi-ô.

173 Một phụ nữ lớn tuổi nào đó như Cô Kay Starr, không có điều gì chống lại cô ấy; nhưng để thấy một phụ nữ lớn tuổi, và hết thấy, với quần áo của cô ấy tất cả chật ních, giống như cô ấy bị đổ trong một bao bột. Tôi không nói điều đó để đùa, vì tôi đang nói chống lại những điều đó. Nhưng một người phụ nữ hành động như thế, và đứng lên và là tấm gương cho những phụ nữ trẻ Hoa Kỳ, đó là một của nợ đối với quốc gia của chúng ta. Đó là ma quỷ.

174 Những người như Arthur Godfrey và họ chạy quanh đây, đang làm những việc mà họ làm, và những người đàn ông được chú ý nhất trong nước như vậy, và, ồ, đó là một sự ô nhục.

175 Ha-lê-lu-gia! Nói vậy vì tôi cảm thấy Đức Thánh Linh đang ở đây. Sự xâm chiếm đang diễn ra, thực sự càn quét từ nhà này sang nhà kia, từ nơi này đến nơi khác, từ nhà thờ này đến nhà thờ khác, từ người này đến người khác.

176 Hỡi con cái, như Danh Chúa Jêsus Christ, hãy đứng dậy với tư thế đạo đức vững bền của sự phục hưng và Đức Chúa Jêsus Christ, và nói, “Tôi sẽ nhận lấy con đường với số ít bị khinh thường của Chúa.” Vâng, thưa quý vị. “Tôi sẽ là một người mẹ thực sự.” “Tôi sẽ là một người cha thực sự.”

Khi cả thế gian, và tất cả chung quanh, tất cả xung quanh linh hồn tôi đều tiêu tan,
Ngài là mọi hi vọng và sự che chở của tôi.

Nương trên Đấng Christ, tôi đứng, như Tảng Đá khối;
Các chỗ đứng khác là cát lún trôi,
Mọi mảnh đất kia...

177 Điều gì đã gây ra tất cả thứ này? Điều gì đã khiến các mục sư hành động như thế này? Điều gì đã khiến những thầy giảng nói tiên tri lời nói dối này với dân sự?

¹⁷⁸ Tại sao nó đã, cách đây nhiều năm, những người Giám Lý các anh...Khi cụ John Smith được đưa lên bục giảng của mình, để giảng Tin Lành, và cụ đã giảng một bài giảng ngắn trong bốn giờ. Và ông nói, “Vấn đề rắc rối của nó là, mà làm tim tôi đang tan vỡ.” Ông nói, “Đó là những con gái Giám Lý thậm chí còn đeo nhẫn trên ngón tay họ.”

¹⁷⁹ Và, ngày hôm nay, họ mặc quần đùi và quần áo không đứng đắn. Và họ sẽ hoàn toàn khỏa thân, trong năm năm nữa, nếu điều gì đó không được thực hiện. Điều gì đã xảy ra với những thầy giảng Giám Lý các anh, Cambellite các anh, Báp-tít các anh? Vâng, thưa quý vị. Chính là ma quỷ, đã ném quyền lực của nó xuống, và nó đã có những đứa con của nó ở đây.

¹⁸⁰ Và chị em không nhận biết điều đó, chị em hút thuốc, phụ nữ các chị, đang làm theo cách ngoài đó, và uống rượu và hành động kỳ quặc theo cách chị em đang làm. Chị em không nhận biết rằng mình đang đầu độc hệ thống của mình, và hủy hoại cả những thế hệ sẽ theo sau các chị em, nếu có chuyện như vậy. Thêm tám mươi lăm phần trăm cơ hội mắc bệnh ung thư do hút thuốc lá, và chị em cố tình di chuyển ngay vào chúng. Và các giáo hội tán thành điều đó.

¹⁸¹ Trong một nhà thờ Báp-tít lớn, ngay tại đây, mới đây...Tôi đang đánh vào Báp-tít. Tôi có quyền với điều đó; họ hầu như dựa về phía mà tôi xuất thân. Nhưng khi họ phải cho tạm nghỉ giữa buổi nhóm Trưởng Chúa nhật và buổi nhóm giảng dạy, để mục sư và tất cả mọi người có thể đi ra ngoài và hút thuốc, và đường phố xếp hàng với những người đàn ông và phụ nữ hút thuốc lá. Ma quỷ đã làm điều đó. Đúng thế.

¹⁸² Sau đó, ở đây trong thành phố của chính chúng ta, một trong những mục sư truyền đạo nổi tiếng nhất của chúng ta, ngay dưới New Albany đây, tại sân chơi này, một trong những mục sư nổi tiếng của thành phố của chúng ta đang chỉ đạo một chương trình khiêu vũ bốn cặp hình vuông, mang các ông và các bà lên trên các bục.

¹⁸³ Không quan tâm thế gian nói gì, tôi không quan tâm anh em cố gắng thuyết phục điều đó như thế nào; thưa anh em, không có

người đàn ông cường tráng nào kéo vợ của người khác đến gần, mà vẫn cảm thấy thần nhiên như vậy. Anh em biết đó là sự thật.

184 Họ đã bắt phụ nữ của chúng ta, và lột quần áo của họ; trong những văn phòng, và trong những xe tắc-xi đang chạy, và đi lên đi xuống phố. Nơi mà, họ nên ở nhà, sau việc bếp núc, nấu ăn, và chuẩn bị những bữa ăn tối.

185 Đó là gì? Đó là ma quỷ. Sự xâm chiếm đang diễn ra. Tôi không nói gì về cá nhân *này* hay cá nhân *kia*. Tôi đang nói rằng chính những tà linh đang chiếm hữu mọi người, khiến họ phải lao vào đó. Sự xâm chiếm Hoa Kỳ.

186 Sự đánh đổ hội thánh. Hội thánh bị ma quỷ đánh đổ. Đấng sau kia...

187 Họ chọn cho con trai mình bây giờ, khi người đó đến một thần học viện, điều trước tiên anh ta phải học là lấy cho được những tấm bằng. Anh ta phải nhận được bằng tâm lý học. Anh ta phải nhận được bằng thần học. Anh ta phải dạy dỗ, có được tất cả các thứ đã thấm nhuần vào trong người. Nếu anh ta không có được một nền giáo dục thật sự tốt, nếu anh ta không thông minh và lanh lợi hết sức, thì họ sẽ loại anh ta ra; anh ấy không thể đủ điều kiện. Anh ấy phải làm gì? Đi ra đây và trình bày một bài nói chuyện chính trị nhỏ, như nó đã từng xảy ra, một cuộc nói chuyện chính trị giáo hội, với một nhóm người, một nhóm đàn ông và đàn bà sắp chết.

188 Ôi Đức Chúa Trời, xin ban xuống cho chúng con một số người khôn mấu xua nào đó, những người thô lỗ không biết chữ A đến B, mà biết quyền năng phục sanh của Đức Chúa Jêsus Christ, sẽ giảng sự ăn năn, và đưa các ông các bà đến với bàn thờ, để yêu Đức Chúa Jêsus. [Băng trống—Bt.]

189 Nó là một sự ô nhục. Hắn đã xâm chiếm những thần học viện. Hắn đã xâm chiếm những giáo hội. Hắn đã lột trần những người nữ của chúng ta. Hắn đã làm cho những người đàn ông của chúng ta lâm vào chỗ mà anh em không thể nói với họ điều gì. Và quý ông quý bà, tôi nghĩ...

190 Anh em nói, “Ồ, phụ nữ đấy.” Vâng, và đàn ông các anh mà sẽ cho phép vợ mình làm điều đó, cho thấy anh em đã được tạo

ra từ điều gì. Điều đó hoàn toàn chính xác. Tất nhiên. Nó là một sự ô nhục. Thật đáng thương.

¹⁹¹ Và rồi đến thầy giảng. Thầy giảng đứng trên bục giảng, ngày nay, của một bục giảng hiện đại. Đứng trên đó, với dân sự trước mặt mình, và giảng về mọi điều cũ kỹ tâm thường trong thế gian bên cạnh sự ăn năn và tội lỗi, và thập tự giá khổ hạnh của Đấng Christ. Vâng.

¹⁹² Khi anh em nêu những sự kiện đó; nhiều người sẽ đến nghe anh em, trong buổi nhóm truyền bá phúc âm. Anh em đang cố gắng đi đến vấn đề và rao giảng Tin Lành, và khiến mọi người ăn năn và làm cho họ đúng. Họ sẽ đi lên và đi ra ngoài, họ, “Không cần phải nghe Điều đó.” Không, họ không. Nhưng, thưa các anh em, họ sẽ phải ăn năn hoặc hư mất.

¹⁹³ Ma quỷ! Anh em đi đến trường; nó đã xâm chiếm trường học. Hãy nhìn chung quanh, khắp đất nước ngày nay. Hãy nhìn ở đây, hỡi dân sự anh chị em, anh em những người Tin Lành. Hãy nhìn, có bốn trường Công giáo to lớn và những thứ khác, đã được xây lên ngày nay. Tại sao thế? Anh em đang hạ những thanh chắn xuống.

¹⁹⁴ Không có gì chống lại Công giáo, mặc dù tôi không tin vào nó. Tôi là một người theo đạo Tin Lành nghiêm túc. Điều đó hoàn toàn đúng. Có thể chứng minh họ không...Anh em không thể tranh luận với họ. Họ nói, “Chúng tôi không quan tâm đến những gì Kinh Thánh nói. Chúng tôi biết những gì giáo hội nói.”

¹⁹⁵ Đức Chúa Trời ở trong Lời của Ngài. Đây là nơi Đức Chúa Trời đang ở.

¹⁹⁶ Nhưng một số người Công giáo, gắn chặt vào giáo hội của họ, sẽ làm anh em hổ thẹn về chính mình, như là một người Tin Lành. Nếu anh em chỉ gắn bó với Kinh Thánh, như họ gắn bó với giáo hội của họ. Đúng. Nhưng, họ sai lầm. Tôi có thể nói điều đó dưới thẩm quyền của Đức Chúa Trời Toàn năng, rằng, họ sai. Hoàn toàn sai.

¹⁹⁷ Và anh em Tin Lành sai, theo cách anh em đang làm, bởi vì anh em thực sự biết tốt hơn, và anh em làm điều đó. Điều đó khiến anh em trở thành một kẻ đạo đức giả. Chắc chắn, nó là sự

xâm chiếm; những giáo hội đang hạ thanh chắn xuống. Và bây giờ thay vì...

¹⁹⁸ Giáo hội, đang cố làm cho nhà thờ đẹp đẽ, xây dựng một nhà thờ to lớn hơn, đặt những tháp chuông trên nó, những cây đàn ống lớn vĩ đại, và có được mọi thứ cố gắng theo khuôn mẫu giống như nhà thờ Công giáo. Anh em không cần rập khuôn theo giáo hội Công giáo, nếu nó bị kết tội để đi đến chỗ hủy diệt. Vì, đó là CHÚA PHÁN NHƯ VẬY, nó phải đi đến chỗ bị hủy diệt. Và anh em đang chạy theo nó, anh em đang đi với nó.

¹⁹⁹ Nhưng những gì chúng ta cần ngày nay, không phải là một nhà thờ lớn, một ngọn tháp lớn, mà là một bàn thờ kiểu xưa, nơi các tội lỗi bị thiêu rụi, dưới những lời cầu nguyện thánh hiến từ những người nam và người nữ yêu mến Đức Chúa Jêsus Christ. Anh em biết điều đó. Đó là những gì chúng ta cần. Hãy nghe tôi, thưa các bạn. Hãy nghe tôi. Đó là tình yêu thương.

²⁰⁰ Thời gian của tôi không còn nữa. Tôi chỉ muốn nán lại ở điều đó, nơi mà, chỉ, tôi sẽ nói lại điều đó, chỉ sau lát nữa, sự xâm chiếm đó, nơi mà nó đi đến. Nó đã xâm chiếm. Nó xâm chiếm các nước chúng ta. Nó xâm chiếm Hoa Kỳ.

²⁰¹ Bây giờ hãy nhớ rằng, tôi chưa bao giờ bỏ phiếu trong cuộc đời mình; xem, bây giờ, đó không có gì để khoe khoang; đó là những quyền lợi cơ bản người Mỹ của tôi nếu tôi muốn làm điều đó. Nhưng tôi nghĩ quá nhiều về bạn bè của mình, để đưa họ vào đó. Để ý, tôi đã thấy họ đi vào như những người đàn ông tốt đẹp, trở ra như những kẻ lừa đảo, và tôi không muốn điều đó.

²⁰² Tôi có một điều. Tôi đang xây dựng ở đây một nền tảng cho một Người mà là Ứng viên, và đó là Chúa Jêsus Christ, và chỉ một mình Ngài. Tôi dâng thời gian của tôi cho Ngài. Đúng thế. Nếu tôi có thể làm cho hội thánh giải quyết vấn đề, phần còn lại của thế gian sẽ tự lo liệu. Đúng thế.

²⁰³ Nhưng cho phép tôi nói với anh em, khi Ông Roosevelt ... Người đó đã chết. Hãy để ông yên nghỉ; tôi tin là vậy. Tham gia, và điều hành trong ba hoặc bốn nhiệm kỳ, và đảm nhiệm, chỉ là một chế độ độc tài sơ bộ. Tôi có thể chứng minh với anh em, điều đó trong lời Kinh Thánh, mà Điều đó nói nó sẽ xảy ra. Đúng thế.

Chúng ta không còn hiến pháp nữa. Nó bị vỡ ra từng mảnh. Mọi thứ đều tan tành. Đảng Cộng hòa cũng tẻ như vậy. Đó là kẻ tám lạng, và người nửa cân.

²⁰⁴ Vì mọi vương quốc sẽ bị đập tan, nhưng Vương quốc của Chúa Jêsus Christ sẽ đứng và trị vì đời đời. Đúng thế. Dựa trên... Đa-ni-ên đã thấy Hòn Đá đục ra từ núi, và tấn công thế giới chính trị ở đó và nghiền nó thành bột mài như vậy, giống như lúa mì trên sân đập lúa vào lúc mùa hè. Nhưng Đá đó lớn lên thành núi lớn trải rộng trải rộng trên trời...đầy đầy cả trời và đất. Chính là nó.

²⁰⁵ Thế giới chính trị đó đã chết. Đất nước chúng ta bị tan vỡ. Anh em nên nhớ điều đó, mà Anh Branham đã nói rằng, CHÚA PHÁN NHƯ VẬY. Dân tộc của chúng ta đang bị diệt vong. Nó sẽ không bao giờ chỗi dậy. Nó đã chết, giống như tất cả các nước còn lại. Đó là quốc gia vĩ đại nhất trên thế giới, có vị thế ngày nay, nhưng chính hạt giống của ma quỷ đã được gieo vào lòng của dân chúng; nó đi vào Hollywood như thế nào, nó đi ra trong nhiều người như thế nào, và bắt đầu với *điều này*. Và anh em không thể nói với họ điều gì.

²⁰⁶ Hãy đưa một Tổng thống lên ở đó sẽ cố đóng cửa việc uống rượu, bây giờ và cấm bán rượu, hãy xem điều gì sẽ xảy ra. Ông ta sẽ bị bắn, trong hai giờ sau khi ông đánh vào nó. Chắc chắn vậy, ông ta không thể chịu đựng được điều đó; cả thế giới chống lại ông. Vâng, thưa quý vị. Anh em không thể làm điều đó.

²⁰⁷ Nó đã chết. Nó bị xâm chiếm, và linh của chủ nghĩa cộng sản đã tiếp quản.

²⁰⁸ Hãy đến trường của chúng ta hôm nay, hãy nhìn những đứa trẻ đang đi học của chúng ta. Các đứa trẻ của chúng ta đang đi học, anh em phải biết chuyện gì đang xảy ra. Những cô bé dưới đây trong trường học, và những điều như thế, ở tuổi mười bốn và mười lăm, mẹ của chúng đưa chúng đi học, suy sụp về phương diện đạo đức, về tâm thần, những kẻ nghiện thuốc phiện, những kẻ nghiện ma túy, những kẻ hút thuốc lá, mọi thứ khác như vậy; ở độ tuổi hơi nhỏ, những đứa trẻ nhỏ như vậy. Thật khó có thể tìm thấy một người trinh nữ ở giữa chúng như tìm một cây kim trong một đồng cỏ khô, khi họ có những cuộc hẹn hò chẵn gối

với các cậu con trai, và nằm dài trên những bờ sông này và mọi nơi khác.

209 Và tôi có thể chứng minh điều đó cho anh chị em, thưa các bạn. Tôi không muốn nói điều đó trên bục giảng trừ phi tôi biết tôi đang nói về điều gì. Của các trường học ngay tại đây trong các quận của—của chúng ta, ngay tại đây trong những quận này, về những cô gái nhỏ đó ăn mặc, không biết...nói với mẹ của họ rằng họ sẽ đến những nơi khác nhau, và gặp gỡ các chàng trai và thậm chí làm gái mại dâm trên đường phố Louisville (Đó là gì?), và hát trong dàn hợp xướng.

210 Bởi vì, họ có một chút Phúc âm xã hội đang đứng đó, nơi những thầy giảng đứng và nói về những điều tâm thường, và những câu chuyện lật vật trong Kinh Thánh, hoặc những thứ tương tự, thay vì rao giảng sự ăn năn và đưa người nam và người nữ đến với bàn thờ.

211 Bỏ cô ấy đi vào ban đêm và châm điếu xì gà, uống một ly bia, rồi ngồi xuống và uống. Mẹ thì đi ra ngoài, suốt cả ngày, với một đám phụ nữ trong sông bài nào đó, xã hội nào đó như thế. Làm thế nào anh em có thể mong đợi đứa trẻ là bất cứ điều gì khác?

212 Nhìn xem, anh sống trong môi trường gì, thì anh là thế đó.

213 Anh em hãy đưa một cô gái nhỏ bé, một cậu bé, đưa chúng ra đây, để chúng sống với ai đó. Anh em lấy ví dụ một người, tôi có thể đưa con trai của tôi, để nó đi chơi một ngày với ai đó; để tôi vào, tôi có thể luôn luôn cho anh em biết cậu ấy đã ở cùng với ai. Chắc chắn vậy. Hãy quan sát, môi trường đó, linh đó bắt lấy nó.

214 Anh em đi vào một nhà thờ, nơi tất cả mọi người...anh em đi vào những nhà thờ có Đức Thánh Linh, hoặc—hoặc các nhà thờ Ngũ Tuần, họ gọi như vậy. Hãy để mọi người đều...Ồ, họ hành động và giật đầu tới và lui, mục sư cũng vậy; hãy xem cả nhà thờ bắt đầu làm giống như vậy. Để những người nam, dân sự, đứng dậy và—và cứ hành động rất kinh khủng, hay làm điều gì khác; hãy nhìn toàn bộ làm điều đó. Đi vào một nơi mà ở đó mục sư thật sự nghi thức và lạnh lùng; hãy xem cả nhóm ấy làm điều đó. Môi trường đó tác động đến anh em.

215 Lấy ví dụ một người đàn ông có đạo đức tốt, và để ông ấy cưới một bà già tầm thường không đáng một xu; chẳng bao lâu ông ta cũng không đáng một xu. Đó là những gì đã xảy ra với A-háp. Tương tự, ngược lại, hãy để một người phụ nữ nhỏ bé tử tế kết hôn với một ông già mà không đáng một xu; điều đầu tiên anh em biết, cô ấy sẽ làm giống như ông ta.

216 Làm sao tôi có thể đi, sáng nay, và chỉ tay tôi trên những ngôi nhà đổ nát và những việc như thế, nơi những bà mẹ nhỏ đáng yêu đi vào với một người cha uống rượu, và những thứ tương tự như thế, và nghĩ rằng họ có thể làm điều gì đó với ông ấy, và bây giờ cả mẹ và tất cả họ đang uống rượu và tiếp tục. Đó là môi trường.

217 Nó là gì? Chính là ma quỷ. Chính ma quỷ, là kẻ xâm chiếm. Nó di chuyển lẹ làng vào đất nước này, giống như sư tử gầm thét. Nó đã đặt mình xuống đây ở nơi tốt nhất mà họ có, ở Hollywood. Nó nói, “Ta có thể có được ngành điện ảnh ở đây cho đến khi vô tuyến truyền hình được thịnh hành, lúc đó ta sẽ có được họ.” Và nó ngồi xuống ở đó.

218 Và những người đi nhà thờ, thay vì đóng cửa những buổi trình diễn và không cho con cái đi, họ lại cho chúng mười xu vào chiều Chúa nhật và đưa chúng đến đó, để họ có thể có một bữa tiệc xã hội nhỏ, được ở ngoài đó và lái xe đi dạo quanh. Ôi, thật là một sự ô nhục. Bây giờ họ chỉ bật ti-vi lên và xem tất cả chuyện bẩn thỉu, thối nát trên thế giới, trên nó. Đúng thế.

219 Tôi không có gì chống lại phim ảnh. Tôi không có gì chống lại truyền hình. Chính là thứ thối nát mà ở trên đó. Đó là những gì nó là. Nếu anh em đã giữ nó đạo đức, nó sẽ phải ở lại trong đạo đức.

220 Anh em không thể bán những đôi giày có nút kiểu xưa ở thành phố này, ngày nay, chút nào. Phụ nữ không thích chúng. Họ muốn đi những đôi giày đưa những ngón chân ra ngoài. Phần còn lại của phụ nữ đang làm việc đó. Đúng thế.

221 Khi chị em đi nhà thờ, chị em không thể bán niềm tin lâu đời của mình, bởi vì, người phụ nữ khác, cô ta không, không, không muốn làm gì với điều đó. Không, thưa quý vị. “Không cần tôi đi

xuống đó. Tôi tin thực sự, chỉ thế thôi là đủ rồi.”Ồ, thưa anh em, ma quỷ cũng tin. Đúng. Anh em sẽ ăn năn hoặc hư mất.

222 Bây giờ, xin lỗi; không, tôi không. Không, tôi không. Không, tôi rút lại điều đó. Tôi yêu dân sự. Nhưng tôi—tôi—tôi—tôi cũng yêu anh chị em rất nhiều khi thấy anh chị em lao đầu vào như thế. Ý Chúa, tôi sẽ đưa ra điều này sau một chút trong tuần.

223 Bây giờ, với quý mẹ chị là những người mẹ, chỉ một lời với quý chị trước khi đi. Xin Chúa ban phước cho các chị. Xin các chị dạy dỗ con cái đúng đắn.

224 Chúng ta sẽ trở lại với sự xâm chiếm này; tuy nhiên chúng ta phải đi vào trong những ngôi nhà, và rất nhiều nơi, các trường học, và những nơi khác với điều đó. Chúng ta sẽ trở lại với điều đó.

225 Nhưng, sự xâm chiếm Hoa Kỳ, ma quỷ đã chiếm lấy nó. Đừng sợ nước Nga. Không việc gì đến nước Nga cả. Chúng ta đang tự làm điều đó, sự thối nát của chính chúng ta ở ngay giữa chúng ta. Đúng thế.

226 Anh em biết, Hoa Kỳ có nhiều trường hợp ly dị hơn các nước còn lại trên thế giới không? Nhiều vụ li dị hơn; hãy suy nghĩ về điều đó. Kinh khủng không? Tình mẹ con đã bị tan vỡ. Các bà mẹ không ở nhà với con cái của họ, như trước đây nữa. Họ phải có một công việc.

227 Ở đây một ngày nọ, một người đàn ông bán hàng tạp hóa ở thành phố này, đã nói chuyện với tôi về điều đó. Những phụ nữ làm việc trong nhà máy công cộng này, những phụ nữ trẻ đã kết hôn có một bầy con nhỏ. Họ có người trông trẻ chăm sóc em bé của họ. Họ làm việc ở những nơi công cộng này. Nói, “Có hai người trong số họ đang đứng đó, khi họ bị cho thôi việc, tại các công việc công cộng của họ, nói, ‘Đừng lo. Dù sao đi nữa, chúng ta sẽ làm điều đó.’”

228 Ồ, một thời đại bán dân như vậy đã tới. Chắc chắn vậy. Ma quỷ đã bảo họ rằng họ là chủ nhà. Họ sẽ tự kiếm tiền riêng của họ. Họ sẽ làm những gì họ muốn. Và anh em thử lấy điều đó ra khỏi họ đi, nếu anh em có thể.

229 Có một điều duy nhất có thể lấy nó ra khỏi họ, đó là bàn thờ, trước Chúa Jêsus Christ, một khuôn mẫu xưa, niềm tin đầy nước mắt mà sẽ làm tan vỡ và xé lòng họ ra từng mảnh, và khiến cho họ thành những gì họ phải trở thành. Đúng thế.

230 Họ có thể nghĩ rằng tôi chỉ là một người hủ lậu. Nhưng ngày mà anh chị em sắp chết, thưa anh, chị em yêu dấu của tôi, anh chị em sẽ nhận biết rằng tôi đã nói với anh chị em Lẽ thật. Đúng thế.

231 Sự xâm chiếm, nó đang diễn ra, thời đại này đây. Bây giờ, bây giờ, vâng, cũng là giờ quyết định, giờ quyết định; không phải đến với nhà thờ, nhưng giờ quyết định anh chị em sẽ hầu việc Đấng Christ hay ở lại trong tình trạng hâm hẩm của giáo hội của mình. Và điều đó đúng.

232 Có rất nhiều thành viên giáo hội. Nếu hết thầy thuộc viên... hay những người Mỹ tuyên bố mình là Cơ-đốc nhân, sẽ là những Cơ-đốc nhân thực sự, những Cơ-đốc nhân được tái sinh, thưa anh em, chúng ta, gần như sẽ an toàn như anh em sẽ được ở trên Thiên đàng, cho dù chiến tranh và những sự bất an, vâng, thưa quý vị, bệnh tật, cùng mọi thứ khác sẽ lia khỏi xứ.

233 Chẳng dễ chịu sao khi xuống phố và thấy một phụ nữ đi qua và người đàn ông nói, “Chị khỏe không, chị ơi? Chúc buổi sáng tốt lành, anh ơi?” Tiếp tục đi xuống, không có...Anh chị em không có một lo lắng nào trên thế giới này. Mọi thứ đều tốt và đẹp đẽ. Và anh chàng đó đến góc phố; thay vì cố gắng chạy vượt qua anh em, anh ấy sẽ ngừng lại, nói, “Được rồi, thưa anh. Được rồi, anh có...Ồ, anh cứ đi trước,” anh em thấy đấy, thật thích hơn...Điều đó há chẳng tuyệt vời sao? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Chúng ta sẽ có điều đó, nhưng nó xảy ra vào Thời đại ngàn năm, thưa anh em. Thời đại thật sự sẽ đến. Đúng thế. Vì thế bây giờ chúng ta không...

234 Tôi đã chịu đựng trong khu phố của chúng tôi, ở đây ngày kia; không có gì chống lại khu phố của chúng tôi, nhưng tôi có thể nhận thấy những đứa con nhỏ của chúng tôi. Vợ tôi đã khóc. Một bác sĩ nào đó của thị trấn này, cô gái nhỏ của ông ta đang chơi với cô gái nhỏ của tôi, và chúng yêu mến nhau; cho đến khi họ phát hiện ra rằng tên nó là Branham, và nó là con của Mục sư

Branham. Thế là kết thúc điều đó. Cô bé không thể đi với con gái nhỏ của tôi nữa. “Chao ôi,” tôi nghĩ, “ồ, không sao đâu.”

²³⁵ Một số người hàng xóm ở đó chạy qua, nói, “Ồ, điều đó ổn thôi.” Vì vậy, họ đã đi gặp mục sư của họ. Đừng nói tôi nói khác. Anh em biết đấy, tôi—tôi có một cách để biết rất nhiều điều, anh em thấy đấy. Vì vậy họ—họ đến gặp mục sư của họ, và nói, “Ông biết đấy, có một người sống trong khu phố của chúng tôi, rất tốt với con cái chúng tôi.” Nói, “Đó là Mục sư Branham. Ông ấy đưa chúng, chở chúng trong chiếc xe tải nhỏ cũ của ông, và đưa chúng đi dạo.”

²³⁶ Nói, “À, ừ, *A-hèm!* Chúng tôi không có gì chống lại Mục sư Branham. Ông ấy tốt lắm, nhưng, anh thấy đấy, ông ấy thật sự là một hạng người khác với chúng ta.” Vâng. “Chúng tôi, tôi—tôi muốn rằng anh sẽ không...anh biết đấy, tôi hầu như không muốn...Anh hãy nói với họ, và thân thiện, nhưng hãy để điều đó chấm dứt.”

²³⁷ Ồ, thưa anh em! Vợ tôi đứng đó, khóc. Tôi nói, “Em yêu, đó là ranh giới phân rẽ. Nhưng ta và nhà ta, chúng ta sẽ hầu việc Chúa.”

²³⁸ Mặc dầu hết thảy thế gian đưa ra một khoảng cách; nhưng vẫn còn Chúa Jêsus Christ! Nếu tôi phải bị gọi là người cuồng tín, nếu tôi phải bị những người bà con của tôi xa...xa lánh, những người bạn của tôi và những việc khác giống như thế, tôi vẫn chọn Chúa Jêsus Christ. Năm giữ bàn tay không thay đổi của Đức Chúa Trời. Khi bạn bè thế gian này từ bỏ anh em, hãy bám chặt Ngài hơn nữa. Hãy nắm giữ lấy Ngài.

²³⁹ Đức Chúa Trời ôi, xin cho con rao giảng như chưa bao giờ có trước đây. Xin để con giảng cho những con người sắp chết, như chính con, là một người sắp chết. Xin để con giảng cho dân sự như thể con sẽ không bao giờ có bài giảng nào khác để giảng. Xin để cho con thuyết phục họ đến với bàn thờ, với những gương mặt đầy nước mắt; đi về nhà và sống như những Cơ-đốc nhân, và sống trong những người lân cận của họ. Xin dừng lại tất cả những sự vui đùa và chạy loanh quanh, và nhảy lên nhảy xuống và có hành động kỳ quặc; và hành động theo cách *này*, và thối

bùng lên ở điều này, và đi theo cách đó. Ồ, đừng làm thế. Đó là ma quỷ. Những linh ma quỷ chúng đến trên những Cơ-đốc nhân.

240 Hãy nhớ, những người truyền giáo dưới đó, họ là những nhà tiên tri. Họ là những nhà tiên tri. Họ là những người tin kính dân của lễ. Họ cũng sùng đạo như những giáo sư của thời đại này, nhưng, thưa anh em, còn lâu họ mới biết được lễ thật.

241 Anh em không biết ma quỷ có vẻ tin kính như thế nào sao? Ma quỷ thì không làm những điều to lớn vĩ đại, chống nghịch-, như chủ nghĩa cộng sản, tất cả đều chống lại Cơ-đốc giáo. Điều đó không phải. Đó là của, ồ, vâng, của ma quỷ, chắc chắn rồi, nhưng nó không phải là anti-christ. Anti-christ rất sùng đạo, rất sùng đạo. Đó là một linh sùng đạo đã đóng đinh Chúa Jêsus. Nó luôn luôn là một thế giới sùng đạo, một dân tộc sùng đạo, những người đóng đinh. Đó là những người sùng đạo đã chống lại Đấng Christ thật. Chính các nhà tiên tri sùng đạo đã chống lại Mi-chê. Chính những người sùng đạo thời nay đang chống lại Sứ điệp của Đức Chúa Trời.

242 Hãy nhớ rằng, tôi đã cảnh báo anh em. Tôi đã nói với anh em. Tôi không nói quá nhiều về Công giáo, và Báp-tít và Giám Lý; tôi chỉ đang nói về những người là những người thánh thiện, ngay ở dưới những hàng này ở đây. Hãy nhìn xem điều đó ngày nay, cách nó biểu hiện khắp nơi và đang được kịch hóa như thế nào. Ồ, chao ôi. Đôi khi, tôi muốn đi vào điều đó. Và lòng tôi tan nát trong tôi.

243 Đứng lên đó với cây đàn ban-jo cũ, đánh đàn ban-jo cổ đó, và kéo đi kéo lại bài hát cổ như thế, “Đây có phải là chàng chăn bò Texas A gì đó không?” Tôi không có gì chống lại người đó; nhưng điều đó thuộc về thế gian ngoài kia. Đúng thế. Tôi thà đứng, thưa anh em, thậm chí không với một thứ gì, không, không có gì cả, nhưng chỉ cần đứng và giơ tay lên và nói, “Jêsus, giữ tôi gần thập tự.” Vâng, thưa quý vị.

Tôi sẽ mang thập tự giá tận hiến này,
Cho đến khi sự chết giải thoát tôi,
Rồi đi về Nhà đội một vương miện,
Vì có một vương miện dành cho tôi.

244 Với các bà mẹ trẻ ở đây sáng nay, đó là những bà mẹ thực sự, và tôi biết có rất nhiều người trong số các chị; Tôi nghĩ, mỗi người trong số các chị. Xin để tôi nói cho các chị đôi điều. Xin Chúa ban phước cho chị em. Tôi nghĩ, các chị là Phúc âm thứ năm. Cho phép tôi nói với các chị những gì bây giờ dành cho con cái các chị, chỉ một việc nhỏ. Bởi vì, Anh Neville có thể sẽ giảng về...về mẹ tối nay, hoặc bất cứ ai, một người trong chúng ta rao giảng, được rồi, về mẹ. Nhưng, hãy nghe, xin để tôi hỏi anh chị em đôi điều.

245 Hãy nhớ rằng, khi Môi-se còn là một cậu bé, chính một người mẹ đã dạy dỗ cậu. Chính người mẹ tin kính đã đặt bé Môi-se ngồi trên đầu gối bà, và nói, “Môi-se ơi,” đã dạy dỗ ông hết thấy. Ông là thầy giáo của bà, hay là, đúng hơn, bà là giáo sư của ông, dưới thời Pha-ra-ôn, và nói, “Bây giờ, những thứ này,” nói, “Môi-se ơi, một ngày nào đó con sẽ giải cứu dân Y-sơ-ra-ên. Con là chàng trai mà được được kêu gọi. Hãy giữ chính mình con cho trong sạch khỏi tì vết thế gian, vì con là người được kêu gọi. Con là người đó.”

246 Không có nơi nào khác chúng ta biết, mà ông đã từng đến bất kỳ thần học viện nào, bất kỳ giảng dạy nào, ông đã từng có. Ông ở ngay trong cung điện của Pha-ra-ôn, là người ngoại giáo; nhưng mẹ ông đã dạy ông. Đó là một bà mẹ đích thực. Bà đã dạy dỗ ông những giềng mối của Chúa. Bà đã nói ông phải thánh khiết như thế nào. Bà đã bảo ông làm thế nào và phải sống như thế nào, và như thế nào, những gì Đức Chúa Trời phải làm, muốn làm gì cho ông. Và điều đó đã gắn bó với Môi-se suốt cuộc đời.

247 Và bất kỳ người mẹ tốt, chân chính, trung tín nào sẽ chăm sóc những đứa con bé bỏng của mình, thay vì cho chúng đi xem phim và khiêu vũ, và đại loại như thế, và bà sẽ đặt chúng vào lòng và dạy chúng về Đức Chúa Jêsus Christ.

248 Ngày nọ ở đây, tôi đang nói chuyện với một bà mẹ qua điện thoại. Và người mẹ nói, “Ồ, Anh Billy,” bà ấy nói, “con trai tội nghiệp của tôi đang gặp rắc rối.” Nói, “Ồ, thật nó gặp chuyện thật phiền phức.”

249 Tôi đã nói, “Vâng, tôi biết về điều đó, chị, yêu dấu ơi.” Và chị ấy nói, “Nó có thể sai. Tôi không biết.” Nói, “Người nói điều

này và người nói *điều kia*. Tôi không biết. Nhưng mà,” nói, “bất kể nó sai hay đúng, tôi vẫn yêu thương nó.” Thế đấy, “Tôi yêu thương nó.”

²⁵⁰ Nó nói với mẹ, “Con đã bị lừa dối bởi *điều này và điều kia*.” Nói, “Mẹ ơi, con tin mẹ là người yêu quý duy nhất mà con có thật sự; một người phụ nữ đúng với con, và gắn bó với con.” Đó là tình yêu của mẹ. Đó là một người mẹ thực sự mà sẽ vòng tay ôm con mình. Bất kể nó đúng hay sai, bà vẫn cứ yêu nó. Và nếu Đức Chúa Trời...Nếu một bà mẹ có thể nghĩ về con mình như thế, huống chi Đức Chúa Trời sẽ nghĩ nhiều hơn về con cái Ngài biết bao. Chị em hiểu không? Chị em ở lại ngay với Ngài. Hành động đúng đắn.

²⁵¹ Và bây giờ cho phép tôi nói với anh chị em về một bà mẹ khác, ngay bây giờ, trong Kinh Thánh, trước khi chúng ta kết thúc. Có một người mẹ tên là Hê-rô-đia. Bà ta đã dạy con gái mình bài nhảy thiết hài. Bà muốn cô ấy được ngưỡng mộ. Và cô ấy đã nhảy múa trước mặt vua, và đòi cái đầu của Giảng Báp-tít. Chúng ta được cho biết về bảy mươi hậu tự của bà, cô gái này mà đã nhảy múa trước đây (con gái của Hê-rô-đia), đã nhảy múa trước Hê-rốt; bảy mươi trong số những người hậu tự của bà, họ đều chết là gái điếm hoặc bị treo cổ.

²⁵² Một người mẹ đã dạy con những điều thuộc về thế gian; người mẹ kia đã dạy con mình những điều thuộc về Đức Chúa Trời. Một người con trở thành nhà lãnh đạo và người chiến thắng vĩ đại, bất tử giữa loài người ngày nay; còn người kia thì sa đọa và ở trong địa ngục, và mất đi ngàn lần ngàn với bà. Hiểu điều tôi muốn nói không? “Hãy dạy cho trẻ thơ con đường nó phải theo.”

²⁵³ Và tôi chắc chắn đồng cảm với các bà mẹ đáng thương các chị em đang ngồi ở đây với hoa hồng trắng cài trên ngực. Có một Thiên đàng mà mỗi bà mẹ phải đi đến, ngày nay, nơi mà một bà mẹ khuôn mẫu tốt đẹp đã sống cho Đức Chúa Trời, có lẽ đã đi qua phía bên kia bức màn. Bà đang chờ đợi các chị đến. Đúng thế.

²⁵⁴ Tôi kính trọng và đề cao các chị em ngồi đó với bông hồng đỏ trên ngực. Mẹ của bạn, nếu bạn muốn làm bất cứ điều gì cho bà, hãy làm điều đó ba trăm sáu mươi lăm ngày một năm. Hãy đến nhà bà và dâng lời cầu nguyện, và sống cho Đức Chúa Trời.

Đó là việc phải làm. Và dạy dỗ con cái mình. Và khi con cái đến gần, chúng sẽ gọi chị em là “được phước,” sau khi các chị đi qua phía bên kia bức màn. Đó là tinh thần đích thực của tình mẫu tử, tinh thần chân thật của ngày của mẹ. Ngày của mẹ là ba trăm sáu mươi lăm ngày trong năm.

²⁵⁵ Đây là ngày họ bán hoa và tặng quà, thế giới làm điều đó. Nếu thời gian trôi qua, nếu thế giới sẽ đứng vững thêm hai mươi năm nữa, họ sẽ có những ngày của con trai, những ngày của con gái, và, và những ngày của anh em họ, và những ngày của chú, và tất cả những điều như thế, thực sự đủ để đưa thế giới vào sự mê hoặc thương mại. Đó chỉ là nơi nó sẽ đến, ngay trong địa ngục, với tốc độ tối đa nó có thể, dẫn đến sự hủy diệt.

Nhưng, anh chị em ơi, xin Chúa ban phước cho anh chị em, là lời cầu nguyện của tôi. Xin chúng ta cầu nguyện.

²⁵⁶ Kính lạy Cha Thiên Thượng nhân từ của chúng con, khi chúng con nhìn lại, bằng tâm trí mình, sáng nay, trở lại nơi xa kia, cách đây mấy ngàn năm, khi Giô-sa-phát đứng ở đó bên cạnh Vua A-háp. Và một Thánh Linh nhỏ bé sâu thẳm trong lòng ông, vẫn còn ở lại bên Đức Chúa Trời, mặc dù ông đã phạm sai lầm, nói với ông, nói, “Điều này sai. Điều này sai. Nó không trong sạch. Nó không thánh khiết. Nhà tiên tri đã nói những điều này không thể tiếp tục như thế này.” Và ngọn Lửa nhỏ bé của Đức Chúa Trời đã đánh thức ông.

²⁵⁷ Và rồi Ngài đã có người nào đó để trả lời rằng ngọn Lửa nhỏ đó, là Mi-chê, tiên tri thật của Đức Chúa Trời. Mặc dù ông có thể đến gần đó trong bộ đồ rách rưới, mặc dù ông có thể đến gần đó mà bị khinh thường, và tất cả mọi người nhìn ông như một bầy chó sói đang nhìn một chiên con. Nhưng ông đã nói lẽ thật, dù ông bị nhổ vào mặt, dù ông phải bị ném vào ngục và ăn bánh mì với nước của sự sầu khổ. Nhưng, tuy nhiên, những lời mà ông đã nói được ứng nghiệm, vì Ngài ở cùng ông.

²⁵⁸ Đức Chúa Trời ôi, xin nhậm lời ngày nay, và chúng con nhìn vào Kinh Thánh này. Chúng con nhìn vào những quyển sách giáo hội, những điều răn, và vân vân, của những giáo hội, những sách dạy lễ nghi, thấy cách họ làm *điều này, điều kia*, hay *điều nọ* thế nào. Nhưng xin để chúng con nhìn vài Lời chân thật này ở đây,

và thấy Nó nói gì: “Nếu không có sự nên thánh, thì không ai sẽ thấy được Chúa. Hãy cầu sự bình an cùng tìm theo sự nên thánh, mà, nếu không nên thánh, thì chẳng ai sẽ thấy Chúa. Kẻ nào yêu thế gian, hay các thứ thuộc về thế gian, thì tình yêu thương của Đức Chúa Trời chẳng ở trong người đó.”

²⁵⁹ “Trong ngày sau rốt sẽ có thời kỳ khó khăn. Vì người ta sẽ đều tư kỷ, kiêu ngạo, khoe khoang.” Ôi, những việc lớn đó, Chúa ôi, điều đó đang xảy ra. “Nóng giận, kiêu ngạo, những người ưa thích sự vui chơi nhiều hơn những người yêu mến Đức Chúa Trời; dạy dỗ dân sự phép tắc của—của loài người thay vì những điều răn của Đức Chúa Trời; bề ngoài giữ điều nhân đức, nhưng chối bỏ quyền phép của Đức Thánh Linh” thay vì làm cho con người đầy dẫy Thánh Linh, làm cho họ vui mừng, làm cho họ phải chảy nước mắt, khiến họ đi ra và cầu nguyện cho người đau, khiến họ nói tiếng lạ và thông giải, khiến họ nói tiên tri. Thánh Linh của Đức Chúa Trời, Đức Chúa Trời hằng sống ôi, họ đã đem Nó ra để vào nhà nghỉ nào đó hay làm điều gì đó giống như thế, “Có hình thức tin kính, nhưng chối bỏ quyền phép của sự tin kính đó.”

²⁶⁰ Đức Chúa Trời ôi, xin cho hội chúng nhỏ này, vào ngày hôm nay, thức tỉnh nhanh chóng, ngay bây giờ, trước khi thời kỳ cuối cùng đến, và bắt lấy chúng con trong tình trạng này. Xin cho chúng con sống, làm tươi mới chính chúng con, như Kinh Thánh đã nói, “Hãy đứng dậy và thức tỉnh. Và cầu xin đường lối cũ, là đường lối tốt, và khi các người tìm thấy nó, hãy bước đi trong nó.” Đức Chúa Trời ôi, xin ban ơn để chúng con có thể tìm thấy đường lối gian khổ cũ, khi chúng con có thể đứng với nhau lần nữa, như hàng trăm người, và nắm tay nhau cùng hát.

Tôi sẽ đi theo con đường với số ít người bị
khinh thường của Chúa.

Tôi đã khởi hành với Chúa Jêsus và tôi đang
vượt qua.

Chúa ôi, xin giúp chúng con sống như thế và làm như thế.

²⁶¹ Xin ban phước cho tất cả những người mẹ thân yêu đang ngồi đây, Chúa ôi; biết rằng họ là những người mẹ, chính họ, với hoa hồng trắng được cài trên áo khoác của họ, sáng nay, như sự

tưởng nhớ về một người mẹ già thân yêu đã qua đời. Ôi Đấng Chủ Tể của Sự Sống, xin ban phước cho họ, Chúa ôi. Và xin cho họ cũng được phước, và nguyện sự tưởng nhớ của con cái họ như là của họ dành cho người mẹ, nếu bà đã qua bên kia bức màn để vào Thiên đàng vinh hiển. Xin nhậm lời, Chúa ôi.

²⁶² Và buổi sáng nào đó khi sự sống tách ra khỏi huyết mạch chúng con, và hơi thở chúng con không còn đến với chúng con nữa, bức màn mở ra ở phía sau; có lẽ, nó sẽ đi xuống tận cuối sông Giô-đanh, xin giúp chúng con vượt qua. Ôi, đến ngày vinh hiển đó khi chúng con bước ra trên xa kia, nơi đó sẽ không có... Không khí sẽ không bị ô nhiễm vì khói thuốc. Sẽ không bao giờ có người say trên đường phố. Sẽ không hề có một gái điếm. Sẽ không hề có tội lỗi. Sẽ không hề có điều gì giống như thế. Nhưng, trong ngày vinh hiển đời đời, chúng con sẽ sống bình an với Đức Chúa Jêsus Christ của chúng con và con cái chúng con. Và, ồ, thật là ngày tuyệt vời.

²⁶³ Cha Ôi, trong lúc sự tối tăm vĩ đại đang diễn ra, trận chiến, mà ma quỷ đang xâm chiếm các quốc gia, và đang xâm chiếm bực giảng, xâm chiếm các nhà thờ, xâm chiếm nhiều dân, xâm chiếm việc kinh doanh, xâm chiếm các thành phố, và các trường học và các ngôi nhà; Ôi Chúa, xin giúp chúng con đứng vững, tuốt gươm nhanh lẹ và chiến đấu cho Đức Chúa Trời, như Môi-se và những—và những người Lê-vi đã xuống đó nơi tội lỗi đã vào trong trại. Xin giúp chúng con, Chúa ôi.

²⁶⁴ Xin tha thứ cho chúng con giờ này, và ban phước cho chúng con. Và giữ chúng con khiêm nhường, đập vỡ chúng con ra, Chúa ôi. Ôi Chúa, Ngài đã phán, “Kẻ nào gieo giống, mà giọt lệ, không nghi ngờ gì, sẽ trở về cách vui mừng, mang những bó lúa với người.” Ôi Chúa, xin làm chúng con vỡ ra từng mảnh. Xin hun đúc chúng con, lần nữa, Chúa ôi. Chúng con đang đi lạc quá xa con đường đó.

²⁶⁵ Con, chính con, Chúa ôi, con đang đến chỗ mà con đang nghĩ về bao nhiêu người sẽ tham dự buổi nhóm của con. Ôi Chúa, con cần Ngài tham dự. Lạy Chúa, xin hãy đến! Ôi Đấng Christ, xin hãy đến Chúa ôi! Xin đập vỡ con; hun đúc con. Ôi Chúa, đừng,

đừng bao giờ để con nhận những thứ kia vào tâm trí mình. Chúa ôi, xin giữ chúng tránh xa khỏi con.

²⁶⁶ Lạy Chúa, xin giúp con rao giảng, như con đã nói, cách đây một lát, giống một người hấp hối đang nói với những người sắp chết, biết rằng hết thảy chúng con phải đối diện với cõi Đời đời. Chúng con phải đứng trước mặt Ngài; khi Ngài không ở trong bộ dạng vui lòng, khi Ngài không có sự thương xót, khi Ngài đang đứng không có sự thương xót; khi Ngài đang đứng, giận dữ, mang sự phán xét đến trên các dân tộc và những người đã chối bỏ và hất hủi tình yêu của Con Ngài.

²⁶⁷ Lạy Đức Chúa Trời, xin ban cho con sự thương xót Ngài ngày hôm nay, để vào Ngày đó con có thể yên tâm đứng. Có thể phải khóc lóc bây giờ, nhưng Ngài sẽ lau ráo nó, để vui mừng, vào lúc đó, khi Ngài phán, “Hãy vào hưởng sự vui mừng của Chúa, đã sẵn sẵn cho các ngươi từ khi sáng thế.” Chúa ôi, xin ở cùng chúng con bây giờ, và giúp đỡ chúng con, chúng con cầu nguyện, như Danh Chúa Jêsus. A-men.

SỰ XÂM CHIẾM HOA KỲ VIE54-0509

(The Invasion Of The United States)

Sứ điệp này được giảng bởi Anh William Marrion Branham, được ban phát bản gốc bằng tiếng Anh vào Ngày của Mẹ, sáng Chúa nhật, ngày 9 tháng Năm, năm 1954, tại Đền tạm Branham ở Jeffersonville, Indiana, U.S.A., được lấy từ một băng ghi âm từ tính và được in nguyên văn bằng tiếng Anh. Bản dịch Tiếng Việt này được in và phân phát bởi Cơ quan xuất bản Voice Of God Recordings.

VIETNAMESE

©2022 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS

P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

www.branham.org

Thông báo bản quyền

Tác giả giữ bản quyền. Sách này có thể được in tại nhà dành cho việc sử dụng cá nhân hay được phát ra, miễn phí, như một công cụ để truyền bá Phúc Âm của Chúa Jêsus Christ. Sách này không được bán, sao chép trên quy mô lớn, đăng trên trang web, lưu trữ trong hệ thống phục hồi, dịch sang những ngôn ngữ khác, hay sử dụng dành cho việc xin ngân quỹ mà không có sự cho phép được viết rõ ràng của Voice Of God Recordings®.

Để biết thêm thông tin hay tài liệu có sẵn khác, xin vui lòng liên hệ:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org